

સુ. શામેલ

મારણ

૧-૬-૧૯૬૮

દસ્તિકા

૨૩-૭-૧૯૭૬

પ્રેમાંજલિ

(પુ. શ્રીમોદાની ચેતનાના કૃપાસ્પરો સાહજ
સ્કૂરેલી પ્રાર્થનાએનો સંગ્રહ)

સરોજખેન કંઠાવાળા

હરિઃ કુમાર આશ્રમ પ્રકાશન, સુરત.

PREMANJALI

Collection of Prayers

* મારા : સ્વ. શ્રી ગુમાનસિંહ રાજ પરિવાર
મંગલેશ્વર (જિ. લાદુગુંડા)

* પ્રકાશક : હરિઃ કુમાર આશ્રમ,
જહાંગીરપુરા, સુરત - ૩૬૫ ૦૦૫

* સુદુક : સુરત સિટી પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ,
મારા મંહિર સામે, સુરત - ૩૬૫ ૦૦૩

* આવૃત્તિ ખેળલી : અત ૧૦૦૦ : જુલાઈ ૧૯૬૪

* કિંમત : ચાર રૂપિયા

* પ્રાપ્તિસ્થાન : (૧) હરિઃ કુમાર આશ્રમ જહાંગીરપુરા,
સુરત - ૩૬૫ ૦૦૫

(૨) હરિઃ કુમાર આશ્રમ, પો. એ. ૭૪,
નરીયાદ - ૩૮૭ ૦૦૧

આ પ્રકાશનના વેચાણું આવક
લોક - કલ્યાણનાં કામેભાં વાપરવામાં આવશે.

પ્રસ્તાવના

ગુરુહેવ ! તારા ભાવનું, માધુર્ય પ્રગટો આશમાં,
મન હૃદય કેરી હો પ્રશ્ન ! તવ પાછ પણ સ્થિરતા !
વિગતિત કરો મમ પ્રાણ કેરી જવાબદિ શુંખલા !
નહેણે હુદે તવ અક્રિત ડેરાં નીર તીથાંસલિલ શા !

પૂજના શ્રી ગુરુહેવ મોટા દ્વારા સહેલે આપણી વચ્ચે નથી,
પણ તેમની દૈવી ચેતનાનો સ્વરૂપ સહારો તો આપણે સૌ સ્વરૂપો
અનુભવી રહ્યાં છીએ. દેખથી દૂર છતાં આત્માથી સ્વરૂપ
તેમની ચેતના આપણી સાથે જ છે, એવી અદ્વા અને વિશ્વાસ
પ્રસૂધાથી રહે છે.

૧૯૫૭ ડિસેમ્બરનો એ ગાળો. આજથી રૂ. ૧૫૦ પૂર્વે
નુ. શ્રીમેટાને અલુધાર્યો મેળાપ પ્રમુની અમાપ કૃપાથી સામૃતમતી
આશ્રમમાં થયેલો. ત્યાર આદ તેમના દૈદ્ય સંપર્કથી મારા હૃદયની
જડ, શુષ્ણ, વેરાન, મરુભૂમિમાં ભાવનાનું, પ્રાર્થનાનું અરણ
અનિસ્ત ગનિએ વહેતું કરનાર પૂજ્ય ગુરુહેવનાં ચરણુકમળોમાં
થાડું ત્વિલ નમતું રહ્યું છે.

૧૯૫૭ થી લગભગ ૧૯૬૮-૭૦ સુંધી આ ભાવપ્રેવાદ વહેતો
રહ્યો. વિધવિધ છાંડામાં પ્રાર્થના – કાંચો સ્કૂરતાં રહ્યાં ! પ્રથમ
પ્રાર્થના ‘ગુરુથરણુકમળો’ હરિગીત છાંડામાં ૧૦૮ મણુકાની માળાંને
રચાઈ ! ત્યાર આદ અણનો, ઉમિકાંચો જનતાં રહ્યાં તેનું પુસ્તક
‘હૃદય અધ્યો’ પૂજ્યશ્રાંગે. પોતે આશ્રમમાં છપાન્યું; અને સૂરતમાં તાર્ણી
નઠાનો એવારો ઝરસ્ત કરવામાં એ ઇંડો ઉપયોગ કર્યો. ત્યાર આદ

‘त्रीजु’ पुस्तक ‘लावांजलि’ सहगत लाई श्रीमनलाई महाजने अथ
प्रेम अने उमणकाथी छपाववानुं क्षयूँ. तेमां खधा होहरा छे.
पूज्यश्रीना साक्षात्कारहित “रामनवमी” निभित्ते होहरा स्फूरता रहेला;
ते खधा तेमां छपाया छे. अने आजीनां वीज रहेलां काव्ये,
प्राथ॑नाच्यो लेगा करी ते पधीनी पुस्तिका ‘समप॑ण्णांजलि’ मां
‘छपाववानुं’ अने छे, अनी पाइग प्रकृती परमदृष्टपामयी चेतनाने।
गूढ हस्त निहाणु छुँ.

आ प्रस्तुत प्रकाशन ‘प्रेमांजलि’ तानेतरमां रचाएला होहरा
ने गद्य ग्राथ॑नानो संग्रह छे. आने त्रीस वर्ष आह पुनः काव्यतुं
स्फूरणु थवा मांडयुँ ने आ होहरा लभाता गया ! अते छपाववा
माई सु. अहेन ज्याअहेन, सहगत श्री युमानसिंह राजनां
‘वम॑पत्नीच्यो योताना पतिधा याहमां आ पुस्तिका छपाववानी धर्मा
प्रगट करी. मु. श्री राज मारे मन पर्यु सगा लाई जेवा स्वजन
हेतां; धर्षो भाव रभता एठेसे भे’ छपाववानी सहज संभवि
आपी छे. आम आ पांचमुं पुस्तक छपाय छे. श्री ज्याअहेननो
हु अरा छुप्यथी आभार भानुं छुँ सहगत लाई राजना आत्माने
शाश्वत शांति मने तेवी प्रकृत्यरणे प्राथ॑ना रहे छे.

पूज्यश्रीनी मंगल मधुरी रमृति आ भावप्रवाहमां तरती
रहे, अवंत अनो – ऐज प्रायुँ छुँ. अवनो माग॑ तो छे अति
विकट, वसमो, आउ-टेकरावाणो, भरभयहो ! आवा विषम अवन
पांचे पूज्यश्रीनी चेतना सहाय ने सहारो अमने सौ दुखताने
तरण्णा समान अन्यो छे. मारी जेला आती नावतुं सुझान
तेओश्रीना करमां सोंपी हु निश्चित अनुं छुँ.

એમનો જવનમંત્ર છે: ત્યાગ અને સમપાણ. હૈયાના ઉમળકથી કરેલા ત્યાજ-સમપાણના પાદાં પર જવનની અવ્ય ઘરીબત અહી કરવાની છે. 'જવન આનંદ માટે છે; રડાકુટા માટે નહિ' આ એમતું મંભળસત્ત્ર છે. સંસારમાં પવતૌતા બેદની વર્ણે આપણે પ્રેમતું-અભેદનું સામાજિક દેખાવવાનું છે. આવી શક્તિ મને પૂજ્યશીતા ચેતના દારા મળો, એ જ અંતરની-આત્મ અને આદ્ધ દિલ્લની પ્રાર્થના છે.

પૂજ્ય નંદુલાઈ નેણો હાથ મૈન એકાંતવાસમાં રહે છે તથા આશ્રમમાંથી નિવૃત્ત થયા છે, તેમણે ૧૯૬૦ થી ૧૯૮૮ સુધી એટલે કે લગભગ ૨૮ વર્ષો સુધી પોતાના વિરલ સમપાણ કાવથી આશ્રમની અવિસ્ત સેવા આજ કંઈ છે. આવા પૂર્ણ ભાઈ પૂર્ણ મોટાના હેઠલિય આદ અમારા માગંદર્શન અને આત્મપ્રિય સ્વજ્ઞ સમ અની રહ્યા હતા. એટલે એમના પ્રતિ પણ મારું દિલ ભાવભયું નહે છે. તેમનો જોડો નિરપેક્ષભાવ એમને સદ્ગ પ્રેરણુંત્તમક અન્યો છે. અમે તેમના ઝરણી ધીએ.

આશ્રમ વાસી સ્વજ્ઞનોમાં સુ. શ્રી ગીણુલાઈ એમણે પુસ્તકો અપાવવાની મથાપણ સ્વીકારી છે, તેમની પણ હું ઝરણી હું.

જવનપથના સાચા બોભિયા તરીકે પૂજ્ય ગુરુદેવ મારું જવાની રહ્યા છે પિતાની વેદક દાખિથી તેમણે મારા અગણિત અવગુણો પ્રતિ મારું ધ્યાન હેઠું છે; ને તે નિવારવા મારેની મથાપણ દિવમાં પ્રગટાવી છે; માતાના પ્રેમાળ હુદ્યતું વારસત્યલયું અમીપાન કરાવી મને મારા જવનના આકરા ચઢાણે તાજગી બદ્ધી છે; અંધુ અની પ્રેમમાં રહેલી નિમણતા ન પવિત્રતાનાં વિરલ દર્શન ડરાવ્યાં છે; સખી અની જવનના કપરા પ્રસંગોમાં ખુમારીથી દ્યાર અણુનમ ઊભા રહેવાની હિંમત આપી છે.

તेमना आदर्शने प्रभाषिकपछे वणी रહेवानी अने तेने
ज्वनमां आડा उला ताशुमां वस्त्री सेवानी लक्षि-शक्ति प्रबु भने
आपो, एज अंतरनी प्राथ'ना छे - पेक्खार छे.

ने वडवानी लीली छापा भारा ज्वननो विसामें अनी रही
छे, तेने भारा झी झीने भावलरभूर हिलना प्रथामें छे. ने कंध छे
ते तेमनु ज छे. प्रबु भने सदाय आली रापो ! तेमनु तेमने
समर्पण हो !

ज्वन म'थन जगतां छुट्य कुरे पेक्खार !

सहयुक्त अरण्योमां ट्युं एज ज्वन आधार !

—सरयु

'सरयु नदीना नेवी सतन वहेता रहु, तेवी तेमनी मारा
प्रतिनी अलिकापा हुती, ते पूर्ण' करवानी शक्ति प्रबु भने सद्व
हेने, एज प्राथ'ना ! ... हरि: कृ

आर, मुंख्य-पर

—सरोज अंटावाणा

ता. २०-४-१६६४ (रामनवमी)

અર્પણ

જરૂર જિલ્લામાં પુષ્ટયસલીલા નર્મદા ડિનારે મંગલેશ્વરના વતની;
 રિજર્વ એંકમાં સ્વપુરુષાર્થ બડે ઉચ્ચય હોદા સુધી પહોંચી
 પ્રતિષ્ઠા તથા ગૌરવલેર નિવૃત થયેલા;
 પુ. શ્રીમાટાના અરણે પૂર્ણતયા સમાપ્ત અને
 અનન્ય ભાક્તલાવ રંજિત;
 ઋગુ, નાન, નિરભિમાની અને નિષ્ઠાવાન,
 સાચા સત્તસંગી, સેવાલાવી અને વૈષ્ણવજ્ઞન,
 પ્રત્યક્ષ સ્વોહાહરણુથી સંસ્કારી પરિવારનુ' ઘડતર કરનાર
 'અંતધીએ' પણ હરિઃ ઝાંખ ચાલુ રામનાર
 સ્વ. શ્રી ગુમાનાંસંહ રાજ ને આ 'ગ્રેમાંજલિ' પુસ્તિકા
 અત્યંત ગ્રેમલાવપૂર્વીક અર્પણ કરતાં કૃતાર્થતા અનુભવીએ છીએ.

દ્રોષીએ।

હરિઃ ઝાંખ આશ્રમ, સુરત.

તા. ૨૦-૪-૧૯૬૪

(રામનવમી)

નિવેદન

પૂ. શ્રીમોદ્ય ગુજરાતના પરમ સંત અને તેમના સંખ્યમાં આવેજાં અનેક સ્વરૂપોનાં જીવન તેમની કૃપાના સ્પર્શો ઉજળાં-નિમાંનાં બન્યાં છે. આ પ્રગટ થતી ભક્તિભાવસભર પુસ્તિકા, ‘પ્રેમાંજલિ’નાં લેખકા શ્રી સરોજભેન કાંઠાવળા તેમના સમય કુદુર્ય સમેત હરિઃ અં આશ્રમ પરિવારનાં આંતરંગ સ્વરૂપ છે અને પૂ. શ્રીની ચેતનાના કૃપાસ્પર્શો તેમના અંતરમાંથી સણંગ ખાર વધ્ય સૂધી અનેક લાવવાડી પ્રાર્થનાઓ, પુષ્પાંજલિઓ તથા મધુર લક્ષ્મિકાવ્યોની સરવાધીઓ સ્ફૂર્તિ છે. આ કાવ્યો પૈકી ધણાં ખરાં કાવ્યો અગાઉ હરિઃ અં આશ્રમનાં પ્રકારનોઽપે પ્રગટ થઈ બુક્યાં છે. અને પ્રસ્તુત ‘પ્રેમાંજલિ’ પુસ્તિકામાં તેમને તાજેતરમા સ્ફૂર્તિલી પ્રાર્થનાઓ અને ભક્તિકાવ્યો ‘લાવાંજલિ’ અને ‘ગીતાંજલિ’ એમ બે વિભાગોએ સમાવ્યાં છે.

‘ભક્તિસ્ત્રી’માં નારદ ઋષિ કહે છે, “ભક્તિ એટસે તોથ પદાથ્” તરફ ગાઢ પ્રેમ.” સા તુ પરમપ્રેમદ્યા, અમૃતસ્વર્દ્યા ચ। ગુણુરહિત, કામનારહિત, અતિક્ષણુવધ્યમાન, અવિચિન્ન, સુક્રમતર, અનુભવદ્યપ્રમ ॥

અર્થાત્, “ભક્તિ પરમપ્રેમદ્યા, અમૃતસ્વર્દ્યા છે; વળી લક્ષ્મ્યાની દર્શિએ તે ગુણુરહિત, કામનારહિત, પ્રનિક્ષણુ વિકસતી જતી, અવિચિન્ન, સુક્રમતર તથા અનુભવદ્ય છે.” શાહિલ્યસ્ત્રીમાં ઋષિ કહે છે, “ભક્તિ એટસે ધ્યાર પ્રત્યે સંપૂર્ણ અનુરાગ-પ્રયત્ન વગર આપોઆપ દુઃખમાં ઉદ્ભબવતી ધ્યાર માટે આત્માની સ્વાભાવિક ઉત્કંદા એ જ સાચી ભક્તિ.”

IX

अतरना उडाणमार्थी स्फुरित आ प्राथनाओ तथा काव्ये
सहज लक्षितभावसभर छे; ऐटलु ज नहि पछु तेमां प्रबुविरहनी
अपार व्यथा, प्रबुमिळन माटेनो। अहम्य तदसाठ, आर्ट हृष्यनो।
गोक्कर, उर्ध्व छवन माटे आतुर हृष्यनी तीव अंभना, शरणागति
अने समर्पणुलाव, प्रदृष्टिद्युपांतर माटे गहगद कंठे प्रबु प्राथना
अने सहैव जगृति वगेरेनां टेर टेर दृश्यन थाय छे आवी स-रस
प्राथनाओ। अने लक्षित काव्यो पुस्तक स्वरूपे छपाववा माटे आपाने
श्री सरोजभहेन कांटावाणाओ आश्रम प्रत्येके असीम आत्मीयता
दृश्यावी छे, ते तेमना सहभाव अने कृतसतानी प्रतीति करावे छे।

आ पुस्तिका नेमनी पुण्य स्मृतिमां गट करवाभां आवी छे तथा
नेमने अर्पणु करवाभां आवी छे, ते सहगत श्री गुमानसिंह राज
तेमना कुकुण्ये समेत पू. श्रीमोद्याना अतरंग लक्ष अने आश्रम
परिवारना सहभावी स्वरूप छे आ पुस्तिकाना प्रकाशनभर्य माटे
तेमनां पत्नी श्री ज्याबहेन राज तथा पुत्रो श्री पंकज तथा
श्री धर्मेन्द्र राजे उदार द्वितीय उमण्डक्कोर सहाय करी छे ते
आश्रम माटे सानंद गौरवप्रेरक धरना छे।

पुस्तकी हस्तप्रत्यो परामर्शो करी, प्राथनाओ तथा काव्योने
इमअद्द स-कवित करी पुस्तक स्वरूपे ग्रगद करवा सुधीनी सवं
कामगारी आश्रमना स्वरूप कायैकर अने द्रूस्टी श्री चिनुभाई शाहे
प्रेमसभर उमण्डकाथी संलाणी ज्वाबहारी पूर्णु करी छे तेनी साक्षार
नेंद्र लेली धटे, पुस्तक माटे उपयोगी भाहिती भेजली आपवा अद्वा
श्री वैदुंडलाई उपाध्यायना अमे आलारी छीओ।

X

પુસ્તકની મુદ્દા તથા બાંધણી ડામગીરી ખરત સિટી પ્રિન્ટિંગ
પ્રેસના શ્રી રાજેન્દ્ર હટોકાર તથા કમ્બારીઓએ સહભાવ તથા
નિષ્ઠાપૂર્વક પૂણું કરી સ-રસ સહકાર આપ્યો છે.

સર્વો ડાઈનિ જીવનમાં ગુણું અને ભાવનો વિકાસ થાય, એ
પૂર્ણ શીર્ષેણાનો જીવનમંત્ર હતો. આ દિલ્હીએ હરિઃ કુમારાચાર્યનાં
પ્રાણનો શિષ્ટ, માહિતીસભર અને જીવનપ્રેરક પૂરવાર થયાં છે.
આ પ્રકાશન પણ જિતાસુ લક્ત જનોના જીવનમાં ભાવ અને ગુણું
વિકાસવામાં યત્કિંચિત પણ ઉપ્યોગી નીવળી શક્યો તો દેખિકા,
પ્રકાશક સંસ્થા, દાતા, પરામર્શદાક, મુદ્રક વગેરે જોનો અમ સાર્થક
અની રહેશે... હરિઃ

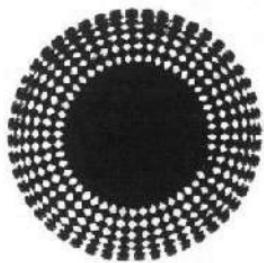
હરિઃ કુમારાચાર્ય, ખરત-૫
ના. ૨૦-૪-૫૪ (રામનવમી)

શ્રીયુભાઈ મ. પટેલ
બ્યવસ્થાપક ટ્રૂસ્ટી

અનુક્રમણીકા

ક્રમ	પ્રક્રિયા	પૃષ્ઠ
	પ્રસ્તાવના	III
	અર્પણ	VII
	નિવેદન	VIII
૧.	ભાવાંગલિ	૧
૨.	ગીતાંગલિ	૨૧

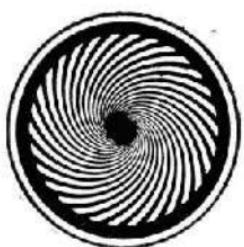

ભક્તિનો અહિમા

પ્રવાસમાં ભક્તિ ઉમેરાય ત્યારે તે યાત્રા બને છે;
 લોજનમાં ભક્તિ ઉમેરાય ત્યારે તે પ્રસાદ બને છે;
 શ્રમમાં ભક્તિ ઉમેરાય ત્યારે તે અમયજી બને છે;
 જળપાનમાં ભક્તિ ઉમેરાય ત્યારે તે ચરણોદક બને છે;
 નિરાહારમાં ભક્તિ ઉમેરાય ત્યારે તે ઉપવાસ બને છે;
 પથ્થરમાં ભક્તિ ઉમેરાય ત્યારે તે શાલિશ્રામ બને છે;
 શાષ્ટ્રમાં ભક્તિ ઉમેરાય ત્યારે તે પ્રાર્થિના બને છે;
 ર્યાગમાં ભક્તિ ઉમેરાય ત્યારે તે આનંદ ખગટે છે;
 કર્મકુળત્યાગ + લક્ષ્મિત = શાન્તિ.

ભાવં જલિ

એ કમલનથન પ્રભુ ! મારા જીવનના આધાર !
 મારા હૃદયમાં દરતું દ્વાર તારા આગમનની પ્રતીક્ષા કરતું
 ખુલ્યું છે એમાં તારા પ્રેમની જ્યોત જીવે છે. તારાં પગલાંના
 ભાષુકાર સમેં હૃદયધડકનને ધ્યાન ધારે વાગે છે. તારા
 સ્વાગતના મધુર આનંદના સૂરો શુંઝે છે. તારી પ્રીતિનાં
 પુણ્યોની મધુર સુવાસ આખા હેહમાં માદક ચેતન પ્રેરે છે.
 તારા પહુંચાતન કાંજે મારાં નથનોનું નીર નીતરે છે.

સોળ શાંખગાર સજી હું તારા આગમનની રાહ જેતી
 આતુર નથને જિલ્લી છું. તારી વાટ જેઈ જેઈ મારાં નથનો
 થાકયાં છે. પ્રભુ ! મારા પ્રયત્નમ ! તમે ક્યારે પધારશો ? આ
 હાસીની મીલનની પ્યાસ ક્યારે ધીપાવશો ? તલસતા વ્યાઙુણ
 હૃદય પર તમાંનું શીતળ અમૃત જરેલું કૃપાવારિ ક્યારે છાંટશો ?
 હૃદયમાં જલતી વિરહારિની જવાળાને ક્યારે ખુઅવશો ?
 પ્રભુ ! મારા હૃદયના નાથ ! મારા રંકતું રતન ! હું તો તારી
 પ્રતીક્ષા કરતી અનંતકાળ સુધી જ.મેજ.મ સુધી જિલ્લી રહીશ !

હરિઃ શ્રોમ

તા. ૧૩-૬-૪૮

પ્રભુ ! મારા હૃદયના નથે ! તારે પાવક સ્પર્શ
અનુભવવા મારા આ'ગ આ'ગને અત્યંત પવિત્ર અનાવવા હું
નિરંતર જગૃત રહીશ ! મારા ઉરમાંદિરમાં તારી પ્રાણપ્રતિષ્ઠા
કરવા પ્રેમની ઉજવલ જ્યોત અખ'ડ જલતી રાખીશ. તાંતુ
સિમતભયું પ્રકુલ્પ મુખકર્મણ નીરખવા મારાં નથનોમાં તારી
પ્રીતનાં અંજન આંલુશ તારા મિલનનો ઉમાદ અનુભવવા
મારા હૃદયમાં વ્યાપેલી ઘરી નિરાશા હુર કરવા સહા પ્રયત્નશીલ
રહીશ.

પ્રભુ ! સાંસારમાં તો મારે અગણ્યિત કર્મો કરવાનાં છે.
પરંતુ એક પળ થોલી તારા ચરણું ધ્યાન ધરી સક્લ કર્મો
તારે જ ચરણે ઢાલવતી રહીશ. કદીક કદીક તુ મને અંતરમાં
સાદ કરે છે. ત્યારે મારા હૃદયમાં તારા પ્રેમતું મીઠું મધુદ
શુંજન થતું અનુભવું છું. એજ શુંજનને તું વાગીનું સ્વરૂપ
આપી રહ્યો છે. એક પદી એક કાવ્યપુષ્પ પીવતું રહે છે અને
હું તે તારા ચરણુંમળે અઢાવતી જઈ છું. પ્રભુ !
અંતર્યામી ! મારી જીવાનાથી ભરપૂર કાયારૂપી તાજું પીવેલું
પુષ્પ જ હું તો તારે ચરણે અર્પણ કરીશ, કારણ વાસી
પુષ્પોનો તને અપ નથી.

કારિં ઓમ

૩

તા. ૨૮-૮-૫૮

ધનવેદ ધરાયો મારા જીવનઆકાશમાં વેરાઈ રહી છે.
હંખડુપી સુશળાધાર વરસાઈ જીવનમાં વરસી રહ્યો છે. હૃદયમાં
ગાઈ નિરાશાનો અંબડાર ફેલાઈ ગયો છે. આવા કર્દિન અને
નાજુક સમયે હું તારા દ્વારે આવીને તને પોકાર કરું છું;
પણ તું તો તારા મંહિરનાં દ્વાર બંધ કરીને અંદર ભરાઈ
રહ્યો છે ! પ્રભુ ! તું જ તો મારું જીવન સર્વસ્વ છે. તારા
વિના હું કોને શરષ્ટે લઉં ?

તું ને મારી સાથે નહિ એવે તો તારા મૌનથી મારું
હૃદય હું ભરી વાઈશ. મૂક હૃદયથી મારા જીવનનાં સર્વ કાર્યો
શાંતથી કર્યો કરીશ જ્યારે તારી વાણીનો સાઈ મારા
અંતરમાં સંભળાશે, ત્યારે જ મારા હૃદયતું મૌન શર્ષણનો
આકાર પાંચી પ્રાર્થનારૂપે બહાર પડશે; ત્યાં સુધી હું ધીરજ
થરીશ.

ગાઈ રાત્રિ વહી રહી છે એમાં આશાયોના જીણું જીણા
ચમડાર સમા તારાયો પ્રકાશો છે. પ્રલાતનાં સોનેરી કિરણો
પ્રગટતાં રાત્રિની કાલીમા ફૂર થશે. એવી આશાનો નાનો
શો દીપ જલતો રાખી હું તારા મંહિરના દ્વાર ખૂલવાની
રાઈ જેતી શાંતિથી ઉલ્લિ છું.

હરિ : ઓમ

૪

તા. ૧૨-૧૧-૫૮

પ્રશ્ન ! મારા અંતરના સ્વામી ! તાને કાણે વિદેશની બેરી વેઢનાચે માટું છૃદ્ય લુરી રહ્યું છે ? તું તો સચ્ચરાચર અણુચે અણુમાં સમાચેલો છે ! મારાં આ પાર્થિવ લોચનો પર ચેઠે, માયા ને ભમતાનાં પડળો વ્યાપી રહેલાં છે; તેથા હું તને લેધું શકતી નથી.

તારી રચેલી આ કાવ્યમય કુદરત તો પોપળ તારું દર્શાન હું રહ્યો છે. પરંતુ માટું છૃદ્ય એવું નિર્મણ નથી બનનું કે તારા સૂક્ષ્મ દર્શાનનો અનેરો આનંદ હું માણી શકું.

પેઢા સાગરની અવિરતપણે ચાલ્યા કરતી લહરીઓ ઉપર તારી જ સવારી આવી રહેલી છેં। એના ધીર ગંભીર બેરા નાદમાં તારી દિવ્ય શરણ્યાઈના સૂરો વાગી રહ્યા છે ! અંધારી અમાસની રાતે નવસખ તારાની ટમટમતી આંખે તું મને નિહાળી રહ્યો છે ! પૂનમની ચાંદનીના શ્વેત શીતળ કિરણેં કારા તારી જ સ્નેહસુધા મારા પર વરસી રહ્યી છે. માટું આ કુમળા બાળકશું અખઅખિલાટલયું નિહોંખ હાસ્ય તારા જ નિર્મણ આનંદનો પ્રતિબોધ છે. પંખીઓના મીઠા અધુરા આદૂલાદક સંગીતમાં તારાં જ સ્તવનનાં ગાતો શુંજુ રહ્યા છે. હેમાચિંધિત ઉતુંગ ગિરિશખરો ઉપરથી તારું જ

ક્રવેત - નિર્મળ રૂપ નીતરી રહ્યું છે. તાપને ઢારતી દીકી
હરિયાળી ધરતીમાં તારી જ શીતળતા રેખાઈ રહી છે !
રંગબેરંગી ખીલેલા પુષ્પોમાં તારી જ મુહુતા -
કોમળતા અંકાઈ રહેલી છે; અને મારા હૃદયના અગાધ -
શાંત - ડાડા મૌનમાં તારી જ વાળ્યુ ગરજ રહી છે ! તારી
ચેતનાના દિવ્ય સ્વરૂપે તું સર્વત્ર વિલસી રહ્યો છે !

હું શાને એકલતા અનુભવું ? શાને તારી સ્થળ દર્શનને
સ્થળ સાંનિધ્યને અંખી રહ્યું છું ? જીવનની નિર્જન વાટે તું
જ તો મારો એકલ સહારો છે. તું આહીંજ છે ! મારી પાસે !
- અત્યત પાસે ! મારા ધંડકતા હૃદયના ડિંડાણુમાં -
અંતરના રૂપદનમાં તુંજ શુંજ રહ્યો છે !

અંતર્યામી પ્રભુ ! મારા જીવનનો આધાર ! મારા મન
હૃદયની આંખો જોલી હો ! કે કેથી હું તારી નિકટતા
અનુભવી શકું; અને મરતીલયો આનંદથી મારું હૃદય લયું
શકું રહે અને ' સત્ત ચેતન ઘન આનંદ સારા ' સ્વરૂપે તને
હું ઓળખું !

હરિઃ એઓમ

૫

તા. ૧-૧૨-૫૮

સર્વચિહાનંદ સ્વરૂપ પરમાત્મા ! આનંદ સ્વરૂપે તને
આરાધવા છતાંથ મારું હૃદય તેં ગાઢ તિમિરતા સાગરમાં
સતત દૂષેલું જ રહે છે. નિરાશાના વાયરા કવચિત અગટેકી
નાનીશી આનંદની જ્યોતને પલક વારમાં એલવી નાખે છે.
પ્રભુ ! તને અંતરમાં અંતરથી અંતરનો પોડાર કરવા છતાંથ
તું તે મારાથી દૂરજ સરડી જાય છે ! દૂર જિલ્લો જિલ્લો
તું મારું હૃદયનું મંથન નિહાળી સ્વિત કરી રહે છે. તારું
પાણાણ હૈયુ કયારે પીગળવાનું ?

મારી દાખિટ અંતરમાં વાળવા હું પ્રથતન કરી રહી છું.
શાશ્વત આનંદનું ભૂળ કયાં હશે ? એ હિંય આનંદ કેવો
હશે કે કેને સુખ, હુખ, નિરાશા, આશા, હર્ષ, શોક
કદીયે સ્પર્શી શકતાં નથી ?

અંતરમાં વહેલી દાખિટ પ્રભુની મુદ્રાતનું દર્શાન કરી રહી
છે. આનંદથી થનગન નાચતી સરિતા તેનું પુષ્ય જળ
જગતની તૃષ્ણા છિપાવવા નિરપેક્ષભાવે વહેવડાવી રહી છે.
કંઈ કશા ઘદકાની આશા વિતા મસ્ત તરંગે ઉછળી ઉછળી
વહેવામાં જ એ આનંદ મારી રહી છે !

પરોદ ઝૂટતાં પંખીઓ એમનાં મીઠાં મધુરાં આડલાકડ ગીતો। વડે જગતને જગાડી રહ્યાં છે. જગત એમનાં ગીતો સાંભળે છે કે નહિ એની એમને દરકાર નથી; કાશુ એમનાં ગીતો એમનાં હૃદયના આનંદના પ્રતિધ્વનિરૂપેજ શુંલુ રહ્યાં છે! રંગબેરંગી કામળ પુણો એમના સૌન્ધર્યની સુવાસ, સુરપી અને સૌરભથી જગત ઉધાનને શોભાવી રહ્યાં છે; કંઈજ કથી કામના વિના સૂર્યના તેજસ્વી કિરણો રાત્રિની કાલિમા ઉભળી રહ્યાં છે. ચંદ્ર તેની શીતળ ચાંદની ચારેકોર વરસાવી રહ્યો છે. અંધારી અમાસની રાત્રિઓને તારાએ પોતાના રમટમતા તેજથી અજવાળવા મથી રહ્યા છે. જરણાંએ કિલ્લકિલાટ કરતાં હસ્તી રહ્યાં છે! આ બધીય કુદરતની વિલૂતિએ પોતપોતાના નિશ્ચિત ર્થાને આનંદી પોતાના કર્તાંએ કરી રહી છે.

એક માત્ર માટું જ હૃદય કેટલું ક્ષુદ્ર છે! ધરીએ ધરીએ આશાઅપેક્ષા સેવતું, આશાનિરાશા વર્ષ્યે જોદા ખાતું, માટું નિર્મળ હૃદય તારે ચરણે હું કેમ કરીને અર્પણ કરું? જ્યારે દિવ્ય ગ્રેમની શાશ્વત જ્યોત, આનંદની જ્યોત, એમાં પ્રગટાવી શકાય એવું સરળ - શુદ્ધ - અને નિર્મળ તારી કૃપાથી થશે ત્યારે જ એક તાલ ભીલેલા પુણ્ય જેહુ માટું હડ્ય તારા ચરણેમાં હું અર્પણ કરીને મારી જતને કૃતાર્થ માનીશ!

હરિઃ શોમ

ડ

તા. ૨૧-૧૨-૫૮

(પૂજ્યશ્રીના મેળાપના પ્રથમ ટિકચે
આદે એક વર્ષ પૂર્વ થાય છે.)

વહાસા પ્રશ્ન ! તારા પ્રેમનો આખાર ભળતાં, તારા હૃદયની ઓથ મળતાં, તારા જોગાની હું એ મળતાં, મારું લુંવન કેણું ભયું ભયું કાગે છે ! હુંઘ અને નિરાશા, શોક અને સંતાપ, ઉદ્દેવેગ અને અશાંતિના કાળાં વાહણોથી બેશાયેણું મારું લુંવન અંધકાર ભરેલું હતું. પગદે પગદે પડતી આખડતી ઠોકરો ખાતી, મારો માર્ગ હું નિરાધારપણે કાપી રહી હતી. લુંવન પંથની વિષમ એકલ વાટે કોઈ સહારો સાથી ન હતાં. મારાં હૃદયની હાડી વ્યથા ઉરમાં જ સમાવી રહી હતી. પાર્થિવતાનાં પડળો. મારી જાંખે કાગેલાં હોવાથી મોહ, માયા ને ભમતાની જણોમાં હું ઈસાઈ પડેલી હતી. દિવ્ય પ્રેમની ઉન્માદ્ધારી બેજછા તૃસુ કરવા માટે ચારેબાળું ધૂમતી હતી, પરંતુ જોનાને બદલે કથીર જ હાથમાં આવતું. એક માત્ર તારા ચરણ વિના મારે કોઈ આશરો ન હતો. એવા વિકટ સમયે તે મારા હૃદયમાં દિવ્ય પ્રેમની અદ્ભુત જ્ઞાની મારા લુંવનના અંધાર ઉલંઘયા ! મારા અંતરના અશાનદ્રષ્ટિ તિમિરનો નાશ કર્યો ને જાનનો હીપક પ્રગટાવ્યો. પ્રેમ એટલે શું ? નહિ વાસના - નહિ જોગ - નહિ મોહ - નહિ માયા - નહિ

અપેક્ષા. પ્રેમ એટલે સમર્પણ-ત્યાગ-બિલાન-આત્મવિલોપન. પ્રેમ એટલે હૃદય હૃદયનું કાવભયું મિલન. પ્રેમ એટલે સ્થળ દેહનું વાસનાભયું મિલન નહિ. હૃદય પ્રેમનું ગુઢ રહુસ્ય તેં મને સમજાયું.

મારા હૃદયમાં પ્રગટેલી તારા પ્રેમની હિંય જ્યોત અખાડ જલતી રહેણી ! મારા અંતરના ઊંડાણુમાંથી વહેતી તારા રનેહની સરિતા સહા વહેતી રહેણી ! તારા પાવતકારી અને મંગળકારી દર્શાન ને મિલનથી મારુ જીવન પવિત્ર બનો ! મારો દેહ પાવન બનો ! મારું હૃદય નિર્મણ બનો ! જનમ જનમથી હું તારી છું પ્રલુબ ! જુગ જુગથી તારા પ્રેમની પ્રતીક્ષા કરતી અનંતને આરે ઊસી છું. તું જ મારું જીવન છે. તું જ મારું સર્વર્વ છે. તું મારો નાથ ! હું તારી દાસી. તારા ચરણુની રજનીયે રજ થવાને લાયક પણ નહિ, એવી મને તેં હાથ પડીને ઊગારી સીધી છે કયે જન્મે તારું નાણ ચૂકવી શકોશ ? સહાય તારાં ચરણું મળને વળગી રહેવાની શક્તિ - જીક્તિ તારી ખાસે હું માંગી રહી છું !

હરિઃ એમ

૭

તા. ૧૯-૪-૫૬

તારી સામે નથાડે હાથ લેડીને હું પ્રાર્થના કરવા
મેસું છું ત્યારે એક મૂક પ્રાર્થના મારા હૃદયમાંથી હુમેશ
સરતી રહે છે. તારા હૃદય સાથે સદાય મારું હૃદય લેડાઈ
રહેણા ! તારા પ્રાણુમાં સહાયે મારો પ્રાણુ પરોવાઈ રહેણા !
મારા હૃદયના ઘડકનમાં “તુંહી તુંહી” સ્પષ્ટ સંલગ્નાયા કરો !
હું તુંમય અનીને રહું, એજ મારી નિત્યની પ્રાર્થના છે.

તારી કૃપા હું સતત ચાચી રહી છું. લાયક ઉપર જ તું
કૃપા વરસાવે તો તેને હું કૃપા કેમ કરીને ગણું ? તારી કૃપાને
લાયક તો તેના પુરુષાર્થના બળ બડે ભાચે અછે; પરતુ મારા
લેવી નિર્ઝણતું તો તું જ એક બળ છે. મારા લેવી એકલવાયીનો
તું જ એક સહારો છે. સુજ નિર્ધનતું તો તું જ અમૂલું ધન છે!
માટે કૃપા કરજે ને મને તારા હૃદયમાં સ્થાન ઢલે ! એ
પ્રભુ ! અંતર્યામી ! મારા નાથ !

હરિઃ એમ

મારા સકળ કમો મારી પાસે તું એવી રીતે કરાવ કે
નેથી હીન, હુઃખી ને બિડાયેલાં મૂક હડયની સ્નેહભીની આશિષે।
મારી ઉપર સહા વરસતી રહે અને રેતાળ, વેરાન અને
ઉજાડ એવા તારા પંથે મારી તૃખા છીપાવનાર અમૃતભિનું
સમાન ઘની રહે !

હરિઃ એમ

તા. ૨૪-૫-૫૬

મારા જીવનના સૌ આડા જીણા ને અટપટા તાણાવાણુંમાં
તારા મધુર રમરણુંપી અખાડ, પાકો ને સુલાયમ તાર સહૈવ
વલ્લાતે। રહે, કે નેથી સુખ-હુઃખ, હર્ષ-શોક, આશા-નિરાશા,
શાંતિ-અશાંતિ વગેરે દુંદો વરણ અદ્ભુતાયા કરતું મારું
જીવનવસ્થ હાઠી ના જય બદ્કે, વધુ ને વધુ ઘડુ, ઉમહા ને
સુંવાળું બનતું રહે !

હદિઃ ઓભ

૧૦

તા. ૨૫-૫-૫૮

પ્રભુ ! તારી કુદરત તો તારું રચેલું એક મધુર કાવ્ય છે ! એમાં સંવાદી સૂરોનું ગીત રેલી રહ્યું છે. પરંતુ તારું જ રચેલું આ માનવ હૃદય એમાં વિષમ રૂપરનો બિસૂરો સૂર કાં પૂરે ?

પેટો ધીર, ગંલીર સાગર, એના પેટાળમાં ડેટલાંય પાણીદાર મોતી પડયાં હોવા છતાં કદીય ઢાંઢ્યો. અનીને એની મર્યાદા ચૂકે છે ? જ્યારે માનવ હૃદય તો જરા સરખું સુખ-વૈસવ પ્રાપ્ત થતાં અભિમાનના મહમાં છલકાઈ રહે છે.

ગગનને બાથ ભીડવા ભથતા ઉનત ગરિ શિખરો જો ! ઉચ્ચ આકાશમાં રહેલા પરમ તત્ત્વની જોજમાં જાણે એ ઉચ્ચે ને હાચે ચઢી રહ્યાં છે; જ્યારે નિર્મણ માનવ હૃદય જોગવિલાસ, વૈસવ, મોહ, માયાને બાથ ભરતે. ઊડી ભીણુમાં ગબડતો રહે છે ! જીવનનું ધ્યેય જીયું રાખી જીવન ઉનત કરવાનો એને જ્યાાત પણ નથી આવતો !

કલરવ કરતાં નિર્દોષ આનંદી પક્ષીઓ. સવાર સાંજ તેમનાં મધુરાં ગીતોથી પ્રભુને પ્રાર્થી રહે છે, જ્યારે માનવ તો સવાર સાંજ એની સાંસારક ગડમથલમાં જ રચે. પચ્ચેં રહે છે ! પ્રભુને પ્રાર્થવાનો એને સમય જ નથી હોતો !

સૂર્ય ચાંદની બેલડી નિષ્કામ કર્મથોળના પ્રતીક સમી
નિરપેક્ષ ભાવે તેમનાં કાયો કરતી રહે છે; ને જગતને
અજવાળયાં કરે છે; પરંતુ માનવીના પ્રત્યેક કર્મો સ્વાર્થથી
લરેકાં, અહંકારો પ્રેરાયેકાં ને ફળની આશા રાખતાં જડ કર્મો
માત્ર બની રહે છે.

આવા માનવહૃદયને તારા ચેતનાટમક અસ્તિત્વનું
ભાન કયારે થશે ? તને ખોળવાની એક ભાવ જાખના એવા
દિલમાં કયારે જાગશે ? વહેતાં અરણુ જેલું નિર્મણ, પંખીઓ
જેલું આનંદમય અને પર્વત જેલું ઊચું એતું જીવન કયારે
અતશે ?

હરિઃ એમ

૧૧

તા. ૨૬-૫-૫૬

વાણીને વ્યય એટલે આત્માને ક્ષય, પ્રભુ ! સતત તું
મારા હૃદયનું મૌન બની રહેનો ! અને મારા હૃદયમાંથી નીકળતી
વાણી અન્યનાં હૃદયને ઠારનારી અમૃતમય વાણી બની રહેલા !

જ્યારે જ્યારે તારી કૃપાથી મારા જીવનમાં અવસ્થાનીય આનંદની અધ્યમેલ પળો આવે છે ..... જેવી કે કોઈના દિલનાં જીડાખુને માટું દિલ રપશી શક્યું હોય, કોઈના દિલનો લાર હળવો કરવાનો યદિકિંચિત પણું પ્રયત્ન મારાથી થઈ શક્યો હોય, કોઈના હૃદયમાં તારી લાવનાની નાનકડી જયોત પ્રકટાવી શકાઈ હોય, કોઈની કડવી વાણીના જવાબમાં એ મીડાં બોલ દિલમાંથી નીકળી શક્યા હોય, કોઈના રડતાં હૃદયને એ ઘડી હસાવી હળવું કરી શકાયું હોય, કોઈના અચોભય ને અન્યાય લરેલા વર્તનની સામે આંખમીચામણું થઈ શક્યાં હોય, કોઈના કરડાડી ને માર્મિક પ્રહારોને ઉપેક્ષાભરી વૃત્તથી હસી રાકાયા હોય ..... આવી વરલ પળો જ્યારે જ્યારે મારા જીવનમાં આવે છે, ત્યારે ત્યારે તેજ શ્વરૂપે તારી પાસે ઢાડી આવી તારા ગ્રેમલર્યો ઓળામાં સમાઈ જવાની મને ઉત્કટ અંખના થાય છે

હરિ : ઓદ્ધ

૧૩

તા. ૩૧-૫-૫૬

અંધારી ઘનવ્યાર રાતોને છન્ણળનારો સોનેરી ઉધાને
 સૂર્ય સહૈવ તોગવાનો જ છે. લિનાળાના પ્રચ્છડ તાપથી બળીજળી
 પુષ્ટી ઉપર વર્ષાની શીતળ ધારાએ. વરસીને તેને લીલી
 હરિયાળી બનાવવાના જ છે. સમુક્રમાં ભરતી પછી એટ અને
 એટ પછી પાછી ભરતીની ઘટમાળ સહૈવ ચાલ્યા જ
 કરવાની છે. અમાસનો ચંદ્ર પૂનમનો ચંદ્ર અની સોળે કળાએ
 ગીતવાનો જ છે; અને પૂનમનો ચંદ્ર કષય થતો થતો અમાસને
 દિને હતો ન હતો થઈ જવાનો છે તેવી જ રીતે જીવનમાં
 સુખની પાછળ હુખના ભષુકાર સહૈવ બાગતા જ હોય છે; અને
 હુખની પાછળ સુખના પગલાંએ સંભળાતા હોય છે. એટલે
 એ સુખહુખની ઘટમાળામાં લેખવાઈ ના પડતાં તેને બધી તરફથી
 ભાવે વધાવી બેવાની શક્તિ પ્રભુ ! મને આપતો રહેને.

૧૭

હરિઃ ઓમ

૧૪

તા. ૨-૬-૫૬

સંતોષ અને સાધાઈ એ જીવનની સૌરભ છે. હૃદયમાં જિથણતી અસંખ્ય કામનાએ. સંતોષવાનું મમત્વ રાખતાં તે જીવનમાં અશાંતિનું પૂર કરી વળવાનું. એટલે પ્રભુ દીર્ઘેલ પરિસ્થિતિમાં આનંદ માનીને જીવનના ઘડતર કાને તે તે પરિસ્થિતિને સહૃપદોગ કરી લેવાય એજ ચોંય છે. અને એટલા માટે આડંબર વિનાનું સાહું સીધું જીવન અને સંતોષી, સરળ, સંકારી હૃદય કેળવવાનું છે.

હરિઃ ઓમ

૧૫

તા. ૨૭-૫-૫૬

પ્રત્યેક પ્રભાતે તારા સ્મરણુભાવે મને જગાડને ને આચોય હેઠન પ્રભુપ્રાત્યથે વિતાવવાને. શુભ સંકલ્પ હૃદયમાં પ્રેરને ! પ્રત્યેક મધ્યાહ્નને એ શુભ સંકલ્પને કેળવવાના પુરુષાર્થની સાધનામાં વીતાવી શકું એવું આંતરિક બળ ને ચેતન મને હેઠે ને પ્રત્યેક રાત્રિએ તારા સ્મરણુભાવે સૂતાં સૂતાં પુરુષાર્થના કેળનો અર્ધ તારાં ચરણોમાં ધરાવી રહું એવી હૃદયની સમર્પણુભાવના વિકસાવને. આમ સવારથી તે રાતલરની અખંડ સાધના મારા જીવનનો મહામૂલો મંત્ર બની રહેનો !

હરિઃ ઓભ

૧૬

તા. ૬-૬-૫૬

મારા જીવનની આલુમાં જ્યારે હાર કિપર હાર હું
અનુભવતી ત્યારે ખૂબ અકળાતી, મુંઝાતી, નિરાશ થતી અને
તને દોષ હેતી, પરંતુ હવે જ હું સમજુ શકું છું કે, પ્રત્યેક
હાર મને તારી વધુ ને વધુ નિકટ એ'ચી રહી છે ! પ્રત્યેક
હારે હું તારી ને તારી જ અનતી રહી છું. પ્રત્યેક હાર મારા
જીવનની આખરી જીતનું સોધાન બની રહી છે ! અને એક
દિન જ્યારે એવો આવશે કે મારી જીત થશે તે દિને
હું મારો બની ગયો હશે ! એ શુભ દિનની પ્રતીક્ષા હું
મારા જીવનના અ'તકાળ સુધી કરતી રહીશ. કષીરે યોગ્ય જ
કલ્યાણ છે :

“ પ્રભુ જીતે તો મૈં પ્રભુડી
પ્રભુ હારે તો, પ્રીતમ મરે. ”

હરિઃ ઓમ

૧૭

તા. ૧૫-૬-૫૬

વિરહભાવની ઉત્કટ વેહના અનુભવ્યા વિતા મિલનનો
અનેરો આનંદ કદી માણી શકાવાનો નથી. વિરહના કાળમાં
હિલ હિલ વરચેતુ' ને અપૂર્વ એંચાણ અનુભવાય છે, તે
પ્રેમને બદ્રો બનાવે છે. પ્રેમની ભાવનાને જોમ મળે છે. ફર્દાયા,
સૂરી રહેલા ઝુદ્ધયમાંથી વહેતા આંસુથી હડય નિર્મણ બનતુ
રહે છે.

પ્રય જનની સહૈવની નિકટતા સંતોષની લાગણી પ્રેર
છે, ને એવી સંતોષાતી જવાતી વૃત્તિથી પ્રેમની ઉત્કટતા
ઘટે છે. એટલે મિલનની ઉત્કટતામાં વધારો કરવા વિરહની
વેહના અખ્યંત આવશ્યક છે. વિરહને જવાળાની ઉપમા
અપાય છે, તે યથાર્થ જ છે. વિરહદ્વીપી અર્ગિતની જવાળામાં
પ્રેમની સાથે જોગવવામાં સૌ મલિન તાપો બળીને ખાખ
થઈ જાય છે. પ્રેમ તેના ફિદ્ય સ્વરૂપે મકટ થાય છે!

હે પ્રભુ! મારા પ્રેમનું પણ એવું જ શુદ્ધ-દિવ્ય
રૂપાંતર કરી હે! આશા, અપેક્ષા ને કામનાએ રૂપી પાર્થિવ
તરત્વેથી ભરેલા મારા પ્રેમને તારી વિરહવેહનામાં તપાવી
તપાવી પુનિત કરી હે!

હરિઃ શ્રોમ

૧૮

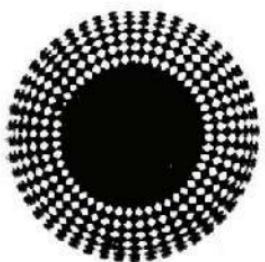
તા. ૧૦-૭-૫૮

જ્યારે સંસારના સામાન્ય વ્યવહારમાં હું ગુંથાયેલી હેઠળ છું ત્યારે તારા ચેતનના અસ્તિત્વની મને જાણ નથી હોતી; પણ જ્યારે હું ધ્યાનમાં એસું છું, ને જ્યારે મારી દર્શા મારા અંતરમાં વળે છે, ત્યારે હૃદયના જીંડાખુમાં અવિરત વહી રહેલા તારા ચેતનના પુનિત પ્રવાહનાં મને દર્શાન થાય છે; અને મારા હૃદયમાં અકથ્ય આનંદ ઉસરાય છે ! મારું હૃદય ઉત્ત્વાસપૂર્વક તારાં સ્તવનનાં ગીતોથી ગુંજુ જિડે છે ! હૃદયના જીંડાખુમાંથી સ્કૂરતાં એ ગીતો પણ તારા ચેતનના જ એક અનુભવરૂપે વ્યાઘત થતાં રહે છે.

પ્રલુબ ! મારા અંતરના અવ્યક્ત રવરૂપે વ્યાપી રહેલી તારી ચેતનાને મને એવો અનુભવ કરાવ કે જેથી મારાં અધાર્ય રથૂળ-સૂક્ષ્મ અંધને તૂટી જાય ! મારો પૈરાગ્ય હૃદતર થાય, મારું હૃદય દ્વારાતીત અને ! મારા મનમાં આખંડ શાંતિનું સાંપ્રાન્ય રથપાય !

ગીતાંજલિ

તા. ૧૮-૧૧-૬૩

- (૧) સાકારે સગુણોશ હું, નિરાકાર નિર્ગુણ,
પરબ્રહ્મ પરમેશ હું, અનાત આત્મરવરૂપ !
- (૨) જન્મમરણુનાં ખંધનો, વિદ્યારજો લગ્નન !
પદ્મમળો પ્રીતિ થજો, અર્પું તન મન ધન.
- (૩) પરાશક્તિ મા શારદા, ધન્ય જગત માતા !
શિવશક્તિ લવતારિણી, અનાતરપિણી મા.
- (૪) આદિશક્તિ પરમેશ્વરી, ભક્તવત્સલા મા,
શુલદા સુખદા ચેતના, મોક્ષદાયિની મા.
- (૫) કૃપા કરો કરુણામયી, હું ખાળક નાદાન !
ક્ષમામયી મા શારદા, પાંજો અમૃત પાન.
- (૬) મારી ! તારા પ્રેમનું, હેઠે મોદું દાન,
દીન હીન ને રંક હું, ના ક'ઈ જ્ઞાનન જાન.
- (૭) લવસાગર તો ગજીતો, તરંગ ભીષણ નાદ,
મેલી મનની વાસના, નિવારજો હે માત !

- (૯) જીવન અધ્યું ધરું પડે, મા આનંદમયી !
પ્રેમ ગંગા હૃદ્યે વહો, ભાડી પ્રેમમયી.
- (૧૦) તૃષ્ણા ઈંધાં કામના, માયાનાં બંધન,
ભક્તિ રંગે રંગલે, નિર્મળ તારો સંગ.
- (૧૧) સત્યિત આનંદ રૂપ તું, અખ'ડ અદ્વા સ્વરૂપ,
જડ ચેતનમાં તું રમે, સ્વરૂપ સૂક્ષ્મ તવ રૂપ.
- (૧૨) આધિ વ્યાધિ ઉપાધિ, જે દેહતણાં બંધન,
સાક્ષી ભાવે જીવતા, આત્મસ્વરૂપે સંત.
- (૧૩) ભક્તિભાવ તણી વહો, સચિતા મમ હૃદ્યે,
આત્મવિકાસ અનંત હો, અખ'ડ પ્રભુચરણે.
- (૧૪) મમતા કેરા અર્ગનની, પ્રજણે પ્રચ'ડ આગ,
સુખ હુઃખ કેરા કંદ્શનું, મંથન પારાવાર.
- (૧૫) જીવનમુક્ત તણો જગે, સેવાચળ જવે,
જનકદ્વારાણુર્થે જીવે, પ્રભુપથ દર્શાંક એ.
- (૧૬) મન ચિત્ત બુદ્ધિ પ્રાણુતા, વિકાર વૃત્તિ તરંગ,
અનાસક્ત ભાવે થણે, મન માર્ગ નિઃસંગ.
- (૧૭) સંસારે તન હો છતા, મન પ્રભુપદ બંધાય,
કર્મ સકલ સંસારનાં, પ્રભુ ગ્રીત્યર્થે થાય.

- (૧૮) નિરાસકત નિર્માણી જે, નીરવ મન નિત્યે,
સમતા સ્થિરતામાં રહે, ચિદાનંદ સ્વરૂપે..
- (૧૯) નિર્માણ નીરવ નિઃસ્પૃહી, નિરાસકત મન જે,
ભાવ અક્ષિતનો સ્ત્રોત એ, દિવલમાં નિત્ય વહે.
- (૨૦) જ્યાં જ્યાં સુજ દ્વિતી કરું, પ્રભુ સ્વરૂપ નીરખું,
જે જે કર્મ કરું જગે, પ્રભુપદ નિત અર્પું.
- (૨૧) નામસમર્થુ કેરે છુદે, અખંડ યજ્ઞ જવો,
આહુતિ મન પ્રાણની, પલ પલ અર્પાણે.
- (૨૨) નથનાં મારાં નીતરે, હૈયું ગદ ગદ થાય,
પ્રભુના પ્રેમ પ્રવાહથી, અંતર શુદ્ધિ થાય.
- (૨૩) પ્રભુપ્રીતના રંગથી, દિવ મારું રંગાય,
એજ હૃદયની પ્રાર્થના, અર્પું પ્રભુ તવ પાય.
- (૨૪) પ્રભુમિકનની ઝાંખના, આત્મ હૃદય પોકાર,
વિરહારિન કેરી જવો, જ્વાલા દિન ને રાત.
- (૨૫) માતા પિતા બંધુ સખા, શુરુ મમ પ્રાણાધાર,
પ્રભુપંથનો લોમીએ, સદગુરુ તારણુહાર.
- (૨૬) ભવજલ રૂપતી નાવડી, પ્રભુ મમ રક્ષણહાર,
એક લરોસો રામનો, પ્રભુ તું પાલનહાર.
- (૨૭) જ્ય શુરુ જ્ય શુરુ મંત્રતું. હરિ અં હરિ ઙેકાર,
અંતર્યામી નાથ તું, મમ લુલન આધાર.

- (૨૮) જીવનના વિકટ પથે, પથદર્શિક પ્રલુ તું,
અંધારી રજની મહી, મુંબ તારક પ્રલુ તું.
- (૨૯) કમલનયન કરુણા કરેા, વરસો કરુણાધાર,
અંતર કેરા હીપનો, પ્રગટો પ્રેમ પ્રકાશ.
- (૩૦) માડી! તારી જોડમાં, બેને મૂરખ બાળ,
અઝૂની ને મૂઢ હું, તોચે તારું બાળ.
- (૩૧) હુર્ગી લક્ષ્મી સરસ્વતી, સર્વેદ્યરી માતા,
સુઈષ્ટ, સ્થિતિ લયકારિણી, ત્રિગુણ સ્વરૂપણી મા.
- (૩૨) પ્રકૃતિ લીલા કરે, જગમાં એલ રચે,
માનવમન ભરમાઈને, નજ સ્વરૂપ વિસરે.
- (૩૩) દુંહ મહી રમતાં રહેા, દુંહાતીત સ્વરૂપ,
એજ જીવનનું લક્ષ્ય હોા, શાયિત આનંદ ઇપ.
- (૩૪) “જીવન સુકૃત” જગે જીવે, જનકલ્યાણ કરે,
સકુલ કર્મ જગના કરે, ત્રિગુણાતીત સ્વરૂપે.
- (૩૫) દૈતાદૈત પરે રહે, ગુણ અવગુણ પર એ,
સંસારે રહેવા છતાં, ‘જીવન સુકૃત’ જ એ.
- (૩૬) અનાથનો પ્રલુ નાથ તુ, અખજાનો આધાર,
જીવનના સંઘામમાં, એક જ તારો સાથ.
- (૩૭) રામનામનો મંત્ર તો, ભવહુઃભલંજનકાર,
પરમ પ્રેમના પંથમાં, રામહૃદય સથવાર.
- (૩૮) આર્ડ હૃદયથી પ્રાચુરું હું, હે પ્રલુ જગદાધાર,
મંગલમય સુજને કરેા, મંગલ જીવન થાય.

- (૩૬) ધારોદ્ધિવાસ રમણે, રામ રામ અવિરામ,
રામનામની ચેતના, રામ તું આતમરામ.
- (૪૦) કૃપાસિધુ ભમ રામ તું, કરુણાના અવતાર,
દ્વારાનિધિ હેઠે મને, તવ ચેતનતું દાન.
- (૪૧) જીવનકેરી અંજલિ, પ્રભુપદ અર્પણ હો,
પ્રભુમય જીવન જીવતાં, સાક્ષાત્કાર થને.
- (૪૨) પ્રભુ તું તો હસતો રહે, સુજ સંગ ખેલ ખેલ,
વરહાર્ણની વેહના, તું ના જાણે કેમ ?
- (૪૩) પદ પદ સ્મરણુ કરું હુંદે, ઘટઘટમાં તું રામ,
પુલકિત હૈથે ગાઉ હું, જ્ય જ્ય શીતારામ.
- (૪૪) તન મન તો મારા જ્વે, તાપ ન્રિવિધ પ્રજળે,
શીતળ વારિ પ્રેમનું, શીતળતા રેલે !
- (૪૫) સંધ્યા જીવનની થઈ, રાત્રિ આવી હેખ !
અંધારાં ઉતરી રહ્યાં, મૂરખ મન તું ચેત !
- (૪૬) નારી તો નારાયણી, જગજનની માતા,
નારી જ્યાં પૂજય ત્યાં, દેવો નિત રમતા.
- (૪૭) મહાદેવ દેવાધિદેવ ! શાંકર લોળાનાથ,
શિવશાક્ત સ્વરૂપે રમે, લીલા અપરંપાર !
- (૪૮) સાછ, સિથિત, લયકારીલે, અદ્વા વિષ્ણુ મહેષ !
નિશુણ સ્વરૂપ લીલા કરે, પ્રકૃતિ પુરુષ સમેત.
- (૪૯) સુંદર સુલગ સુહાસિની, મા તવ અખુદ બાળ,
પૂર્વ જમનાં પુણ્યથી, ગીતો તારાં ગાય.

- (૫૦) અંધારી રજની વીતિ, પ્રગટયું પ્રેમ પ્રલાત,
સાવ-સૂર્ય હૃદયે હંચેા, આત્મસ્વરૂપે જાગ !
- (૫૧) કાંવેલખભી કખીશું કરું? વ્યર્થ વાણીનો એત !
આત્મસ્વરૂપ એળખું નહિ, ત્યાં તો ફંલ વિશેષ !
- (૫૨) કથી કથી તુજને શું કશું? વાણી થંસી જાય !
આત્મસ્વરૂપને એળખું, એજ હૃદય પોકાર !
- (૫૩) એજ હૃદયની અંખના, એજ જીવનનું દ્યેય,
એજ હૃદયની પ્રાર્થના ! એજ જીવનનું શૈય.
- (૫૪) કર જેડી વિનિંબું પ્રલું, નમીનમી કરું પ્રણામ,
શ્રદ્ધા લક્ષિત અખંડ હોા, નિષ્ઠા સદગુરપાઈ.
- (૫૫) જનમ મરણું વ્યાધિજરા, હેહતણું અંધન,
આત્મસ્વરૂપે જાગતું, એજ જીવન મંથન.
- (૫૬) કર્તા હતી તુ પ્રલુ ! ચંત્ર પ્રલુ તો તારં,
જે કંઈ તું દુચ્છે પ્રલુ, પ્રેમે સ્વીકારું.
- (૫૭) દાસી હું તારી પ્રલુ, તું પ્રલુ મારો નાથ,
શરણાગતિના સાવમાં, જીવન અર્પણ થાય.
- (૫૮) સીતર ચંચ જદ્યા કરોા, આહુતિ અર્પાય,
મન ચિત્ત યુછિ પ્રાણીની, અંતર શુર્ઝ થાય.
- (૫૯) મધુર મધુર સુરલી બનો, ગુંજન મધુરું થાય,
પલ પલ સમરણ હરું હરું, રાધા માધવ શયામ.
- (૬૦) રામ રામ હૃદયે સમરું, હૃદય સમરું દિનરાત,
ચેતન સ્વરૂપે એક એ, રામહૃદય અવતાર.

- (૬૧) સત્યાગે શા રામ તુ, કાપરમાં ઘનશ્યામ,
રામકૃષ્ણ ત્રેતાયુગે, દક્ષિયુગમાં સાંહરામ.
- (૬૨) સાત્વિક હર્ષન રામનુ, નટખટ શ્રીજીપાલ,
રામકૃષ્ણ મા કાલિના, પરમહંસ અવતાર.
- (૬૩) આંતર મંથન જાગતાં, આત્મનિવેહન થાય,
શરદ્ધાગાત કુરખાનીથી, જીવન નિત્ય ઘડાય.
- (૬૪) “શુદુચરદ્ધકમળે” ધરુ, “હૃદય-આદ્યેની” લેટ,
“ભાવાંજલ” પહ આર્પાતાં, “સમર્પણાંજલિ” એક.
- (૬૫) સંષ્ઠિસ્થિતિ લયકારણી, વિશુદ્ધ સ્વરૂપણી મા !
પુરુષ પ્રકૃતિ સંગમા, રાસ રમે જગમા !
- (૬૬) ભષરણના વેરાનમાં, સથબારે મમ રામ !
શ્રદ્ધા હીપ ઉભાળે, પરમ પ્રેમનું ધામ.
- (૬૭) સ્વર્ગ નરક કે કલ્પના, માનવ મનની એ !
કર્મ જીવન જેવાં કરો, સ્વર્ગ નકે સકો !
- (૬૮) કાવાધેલા બોલનો, માડી પ્રેમપ્રસાહ,
તુજ ચરણોમાં અપૂર્ણ હું, પ્રેમે મા સ્વીકાર !
- (૬૯) ભવસરિતાનાં પૂર તો, પ્રચાર વહેતા જાય !
ભવજલ દૂધતી નાવ તો, તારક સર્જનહાર.
- (૭૦) પ્રિય અપ્રય જે જે બધું, સમતાથી સહેવાય,
સાંકુ નરસું જે ગણું, તટસ્થતા સર્જય.
- (૭૧) મંથન જીવન જાગતાં, જાગૃતિ પદ પદ થાય,
વિદેશ ને વૈરાગ્યથી, ઉદ્ધર્ણગતિ મન થાય.

- (७२) અકૃતહૃદય મારું કરો ! અકૃત પ્રેમ પ્રકાવ હી
લળી લળી પ્રાથું પઢે, શરણ્યાગાતનો ભાવ.
- (७३) અચ્યપણ તો એવા કરે, ચૌબન પ્રીત કરે !
અડપણ ચિંતામાં જવે, કયારે પ્રલુ અન્નેય હી
- (७૪) જનમ જનમ તારી રહું, પ્રલુ તું મારો નાથ,
નયનાં મારાં નીતરે, પ્રલુહર્ષનની ર્યાસ.
- (७૫) પદ પદ હડયે ચિંતનું, અદ્વાસવરૂપનું ઝાન,
સમરણુ સાધના પૂણું હો, આત્મસવરૂપ પિછાન.
- (७૬) તન મન તો મારા પ્રલુ ! અર્દીસુખ થઈ જાય,
કોઈ ઉપાય કરું છીતાં, ચરણે ના બંધાય.
- (७૭) અંતસુખતામાં રહું, દેહજ્ઞાવ જળી જાય,
અજપાજપમાં પ્રેરન્ને, લીતર શુર્દી થાય.
- (૭૮) જીવં ચઢાણે ચાલતાં, તનમન થાડી જાય,
એક જરૂરોસે રામનો, રામ હૃદય સથવાર.
- (૭૯) સગપણ સાચું રામતું, રામ જીવન આધાર,
અવરણુ કેરી વાટમાં, સથવારો લગવાન.
- (૮૦) સર્જિક પોષક તું હર્દિ, સર્જારક પણું તું,
જગતીલા સંકેદતાં, વિનાશ સંચેં તું.
- (૮૧) કામકોષ મહ મોહ લોલ, મહમસર અભિમાન,
રાગ-દ્રેષ અહુંકાર સૌ, અર્પણ હો પ્રલુપાય.
- (૮૨) પ્રલુ પ્રીતયે કર્મ હો, હૃદયે ઊડું ધ્યાન,
અકૃત પ્રલુના પ્રેમની, કર્મ અકૃત ને ઝાન.

- (૮૩) મૌનતણી હો સાધના, મૌન જ સાધન બેઠ,
વાણીનો સંયમ અરે ! પ્રશાંતિ લુખન શૈથ.
- (૮૪) નવલ લુખન માડી કરો, નવલ લુખન ઉલ્કાસ,
પ્રભુપ્રીતના રંગનું, જીંયું નવલ પ્રમાત !
- (૮૫) અંતરનો આનંદ જો, લુખનનું પ્રતિબિષ્ટ,
કરણી જેવી જગ કરો, ભરણી એવી રીત.
- (૮૬) ઈચ્છા તારી પૂર્ણ હો, થંત્ર ખનું તારું,
જો જો .તું ઈચ્છે પ્રભુ, પ્રેમે સ્વીકારું.
- (૮૭) શરણુગતની ભાવના ! પૂર્ણ સમર્પલ ભાવ,
એ જ લુખનનું લક્ષ્ય હોએ, તવ અરણુમાં નાથ.
- (૮૮) વ્યર્� આ વાણી તો, અશાંતિ ઉર સર્જે,
મૌનતણો મહિમા હુદે, આત્મશાંત અપે !
- (૮૯) સૌભય સ્વરૂપ તારું પ્રભુ, રીક્ર સ્વરૂપે તું,
ઉભય સ્વરૂપ પ્રેમે નસું, શાક્તા હે જો તું.
- (૯૦) નિરાકાર સાકાર હો, તવ દર્શનની ઘ્યાસ !
દિવ્ય ચક્ષુ મમ એલને, આતમ દર્શન થાય.
- (૯૧) ના જાળું કંઈ સાધના ! ના લક્ષ્ણ ના ભાવ,
અંતરમમ નિર્મણ કરો, અંતરમય હે નાથ !
- (૯૨) લુખનના સંચામમાં, કંદ ચુંદ એલાય !
હાર લુત જો જે મળે, તવ અરણે અર્પાય.
- (૯૩) અરણુ શરણુમાં રાખને, પ્રાણું તવ અરણે
અંતરમાં પ્રભુમાવની, અખંડ સરિત વહે.

- (૬૪) અંતરમાં પ્રલુનામળી, અપ્યંડ માળ હરો,
હિંજ્વ પથે પગલાં ભરું, ચરણું સમીપ દેલો.
- (૬૫) ગંગા જમુના સરસ્વતી, પાવન સરિતા નીર,
ઘદપ્રકાશન અંજલિ, અપુર્ણ તીર્થ સલિલ.
- (૬૬) ઈંધા કેરા અભિનની, પ્રજણે લીખણું આગ !
ઝુદને તો બાળે, અને અન્યને આપેડાહ.
- (૬૭) નથનાં મારાં નીતરે, પદ પ્રકાશન થાય,
લાવ પુષ્પ હુદ્યે ગીલે, પૂજન આર્યન કાજ.
- (૬૮) શ્રદ્ધા કેરા દીવડો, અહિતાકેરી વાટ,
જીાન પ્રકાશ હુદે થતાં, આતમ દર્શન થાય.
- (૬૯) લાવ દીપ હુદ્યે જલે, અહિત ગીત રચાય,
પ્રસાદી એ પ્રલુપ્રેમની, કૃપા પ્રલુની જણુ.
- (૧૦૦) ચેતન હુદ્યે સ્પર્શતા, અંતર સ્પર્શન થાય,
ગીત હુદ્યમાં રકૂરતાં, શુંજત મહુરું થાય.
- (૧૦૧) જાગ ! જાગ ! છે જીવ તું, તિદ્રા ત્યજુ તું જાગ,
માનવહેંહ અમોલ આ, આત્મરસ્વરૂપે જાગ.
- (૧૦૨) ચરણુક્મળમાં વિનવું, તવ મિલનની પ્રાસ !
જન્મ જન્મ તારી રહું, સૂણુંલે આત્મ પોઠાર.
- (૧૦૩) મંદ મતિની હું પ્રલુ ! રચું તમારા ગીત !
ચમત્કાર આ તો થયો ! પ્રલુકૃપાની રીત.
- (૧૦૪) પૂર્વ જન્મનાં પુષ્યથી, પ્રલુપીત જગે,
જીવન અર્પણું છો પ્રલુ ! વરમું તવ ચરણે !

- (૧૦૫) દેહતથ્વાં બંધન ધર્માં, માબા મમતા લોલ !
અહુંકાર ત્યાગી થને, આત્મતત્ત્વની ઓજ.
- (૧૦૬) ઈચ્છાપૂર્તિ ના થતી, નહિં કશીયે સંતોષ,
વિદ્ધેનો કોઈ આવતાં, સુકૃતા માર્ગ અવરોધ.
- (૧૦૭) અંતરતમ ઉભ્યલ કરો, અંતર હો તથ વાસ,
અંતરકેરી જરૂરેતનો, પ્રગટો દિવ્ય પ્રકાશ.
- (૧૦૮) ભાવ સમાધિમાં જતાં, પ્રગટે ભાવાનેશ,
લુણ અર્પણ હો પદે, કૃપા કરો પરમેશ !
- (૧૦૯) અંતરપટ ખીલો, પ્રભુ ! દર્શન હો ધનશ્યામ,
ઘરઘરમાં તું તેઃ રમે, શાને ઓળું બહાર.
- (૧૧૦) મન મારુ લમતું રહે, બંધું ના બંધાય,
ચરણુકમળમાં રાખને, કૃપા કરો રધુરાય.
- (૧૧૧) અંતરક્ષારો ઓલને, કંઈક જનમથી બંધ,
સુકૃત કરો જન રોગથી, વિદ્ધાને બંધન.
- (૧૧૨) અંતરકેરી વાટનાં, વસમા ઊંઘ ચઢાણુ,
ના સાથી ના લોમિયો, ના છિમત ના હામ.
- (૧૧૩) ઊંઘ અઢાણુ આવતાં, ના સાથી સંગાથ,
લોગેચ્છા સંસારની, પતન પ્રતિ ઓંચાણુ.
- (૧૧૪) ઓચા ઓચા પર્વતો, ન્યોચ જડી ખીણુ,
લુણ જે ઠોકર ખાય તો, મરણ સમય નજીફીક !
- (૧૧૫) રામ હૃદયનો લોમિયો, રામ લુણ સંગાથ,
રામ રામ રહતી રહું, મંત્ર હૃદયનો રામ.

- (૧૧૬) પ્રલુનવ ચેતન સ્પર્શ હો, અંતમુખ મન હો,
નામસમરણ કેરી હુદે, માળા નત કરનો.
- (૧૧૭) મનની આખો એલાલે, તનની કરનો બંધ,
અંતક્ષુ ખૂલતાં, પાસું પ્રિય હર્ષન.
- (૧૧૮) સર્વ પ્રાતિ સહભાવના, ના હો રાગ ના દ્રેષ,
સર્વ પ્રાતિ સમભાવ હો, સર્વે સાથ સુભેળ.
- (૧૧૯) અંતરકેરા સ્પંદને, ધડકનમાં તું નાથ,
“તું હી તું હી” શાફનું, ગુંજન હો દિનરાત.
- (૧૨૦) અખાંડ જીવન સાધના, ધૈર્ય શિખર પહોંચાય,
આત્મતત્વની એજથી, જીવન મુક્તા થાય.
- (૧૨૧) સંસારે ભવસાગરે, ભરતી એટ સહાય,
સુખદુઃખની લહેરે બધી, એક આવે એક જાય.
- (૧૨૨) અંતર કારો ખૂલતાં, આત્મસ્વરૂપ સમાય,
જગના લોગવિલાસમાં, મન ના કહી જીલચાય.
- (૧૨૩) જન્મ જન્મનો એલ આ, જીવનમાં એલાય,
પાર્થિવ પડળો તૂટાં, શાવસ્વરૂપ સમાય.
- (૧૨૪) મારું જે કંઈ હો બધું, તારું તે તે હો,
મારું તારું જે કંઈ, પાછ સમર્પણ હો.
- (૧૨૫) સંસારી સગપણ બધાં, સ્વાર્થતથ્યા સંબંધ,
ના આશા ના કામના, નિર્મળ પ્રેમ સંબંધ.
- (૧૨૬) તન તો જડતાથી ભયું, મન માયા જીમાળણ,
અહંકાર ને પ્રાણું તો, સુખ હુખું પર ના.

- (૧૨૭) સૂક્ષમ સ્વરૂપને ખોળતાં, આત્મતર્વ સમજય,
આહુ'કારની ભરમનું, પ્રભુપદ અર્થન થાય.
- (૧૨૮) લુધનભરની સાધના, ના આરામ વિશ્રામ,
સ્મરણુભાવ અખંડ હો, જાગૃતિ હરપદ રાખ.
- (૧૨૯) જડ ચેતનમાં તું રહે, સ્થળ સ્ક્રમમાં તું,
આણુઆણુમાં તવ ચેતના, કણુકણુમાંયે તું.
- (૧૩૦) સૂષ્પટ સજ્જન તું કરે, પ્રલય કરે પણ તું,
સર્વ લુચોમાં તું રહે, ચેતન સ્વરૂપે તું.
- (૧૩૧) નલિની તો પંકે ઘીલે, પંક ન સ્પર્શે તોય,
સદ્ગ પ્રકૃતિલતાએ રહે, સંસારે રહે તોય.
- (૧૩૨) માયા ભમતામાં દૂધયું, મન તું શીદ હરખાય,
પ્રભુભાવમાં ને રહે, ભવસાગર તરી જાય.
- (૧૩૩) લુધન વ્યર્થ વીતી રહ્યું, ના શુલ કર્મ કર્યું,
વધો પર વધો વીતે, મરણ સમીપ આવ્યું.
- (૧૩૪) જાગ ! હવે તું મૂર્ખ મન ! પ્રભુચેતનમાં લાગ,
જન્મ મરણના બંધથી, સુક્રિત તારી માંગ.
- (૧૩૫) કંઈક જન્મનો ચોગ આ, ખૂલ્યાં દિલનાં દ્વાર,
તવ ચેતનના સ્પર્શથી, ગીતો નિત્ય રચાય.
- (૧૩૬) ના જાણું કંઈ સાધના, ના પ્રીતની રીત
ના ભક્તિ ના ભાવના, પાસું પ્રભુ શી રીત
- (૧૩૭) ના જાણું કંઈ સાધના, ના પ્રીતની રીત,
ના ભક્તિ ના ભાવના, પાસું પ્રભુ શી રીત !

- (૧૩૮) કંઈક જ-મનાં પુષ્પથી, સહગુરુ ચોગ થયો,
પાવન ચેતન સ્પર્શથી, ખૂદ્યાં હિલ કારો.
- (૧૩૯) લુલનથાત્રાને પથે, તત મન થાકી જાય,
ધૈર્ય શિખર દ્વર જ્યાં, સંલુલની ભમ રામ.
- (૧૪૦) કાંટાળો આ માર્ગ શો, ના પુષ્પોની સેજ,
લુલ ખાય પછડાય જ્યાં, સંલાળે પરમેશ.
- (૧૪૧) પ્રથુમું સહગુરુચેતના, હીંદુ લુલનદાન,
અખુદ્ધને અજ્ઞાની તોથ, સ્તવનો નિત્ય રચાય.
- (૧૪૨) ના જણે ભમ વેદના, જાણે ના મ'થન,
આત્મનિવેદનથી કંદું, અર્પણ મારું મત.
- (૧૪૩) જમતપ સાધન ના કર્યાં, ના ચોગ કે ત્યાગ,
ના સત્સંગ ના નિઃસંગ, વ્યર્થ લુલન વહી જાય.
- (૧૪૪) પ્રભુદર્શનની ખ્યાસથી, અંતર ભમ તલસે,
દર્શન હો પરમેશ હે ! પ્રાર્થું તથ ચરણે.
- (૧૪૫) જ-મ જ-મની જ-ખના, કયારે તૃપુ થશે ?
કૃપા કરો કરુણાનિધ, સ્વીકારો ચરણે !
- (૧૪૬) માત ગર્તિ મારી નિત્ય હો, પ્રભુ પાદારવિદે,
વિચાર વૃત્તિ તરંગ જે હેંદેને ચરણુકમલે !
- (૧૪૭) પ્રવૃત્તિ, નિવૃત્તિ જે સ્થિતિ, અખંડ લુલન ચોગ !
કર્મ જાળીને જ્ઞાનનો વિરબો હો સંચોગ !
- (૧૪૮) અનંત યાત્રાને પથે, અનંત હો શકા !
અનંત ભક્તિ, અનત લાલ, અનંત હો નિષ્ઠા !

- (૧૪૯) ના શરષ્ટાગતિ ભાવના, ના દ્યેય નિઃઠા !
ના સ્વાર્પણુ ના સાધના ના અનંત યાત્રા !
- (૧૫૦) એવી હું અજ્ઞાની ને અમુખ તવ બાળા !
લેને મુજને ગોઠમાં ચરણે રાખો તારા.
- (૧૫૧) રનેહાજ્જતિ, લાવાજ્જતિ ! ગીતાજ્જતિ અપું ;
પ્રેમાજ્જતિ પદ અર્પતાં સમરષાજ્જતિ અપું !
- (૧૫૨) પ્રભુપ્રેમ કેરી પ્રભા, પ્રગાઢી જીવનમાં !
શાન તણો ફીપક જલે, અંધારા અંતરમાં.
- (૧૫૩) જન્મ પછી સૃત્યુ નકી, સૃત્યુ પછી જીવન !
જન્મ ભરણુ ઘરમાળ આ, કર્મ તણું બંધન.
- (૧૫૪) સ્તુતિ નિઃઠા સ્પર્શો નહિ, વિજય પરાજય પરે,
આત્મ રિથતિમાં એ જીવે આતંહે નિત્યે.
- (૧૫૫) શાયિત આનંદ ઉર હે, શાંતિ પરમ હિસ હે,
વલણુ વૃત્તિ મમ નિમન કે યજો અર્પાલે.
- (૧૫૬) ધ્યાન ધારણા ધ્યેયનો, વિરલ સમન્વય થાય.
એ કવિની આરાધના, સહજ જીવનમાં થાય.
- (૧૫૭) ઈર્ધી ઈરણી કામના, ત્રિવિધ તાપ ઉફવેગ,
પ્રથાંતિ મનની ના રહે, મમતાનો આવેગ.
- (૧૫૮) જ્યાં જ્યાં મન માડું ભમે, સ્થિર પદે ના થાય,
મમતા માયાળળમાં, મન માડું બંધાય.
- (૧૫૯) કૃપા કરો લખતારણી, કરુણામયી ભાતા !
હીન હીન તવ બાળને, લેને શરણે મા !

- (૧૬૦) વત્સલ ભાવોથી ભરી, ગોક તમારી મા !
મીરી તવ ફું હે જુલે, બાળક તાડું મા !
- (૧૬૧) પ્રભુ મ્રીચથે કર્મ હો, સંસારે સઘણા,
અહુંકાર કર્તૃત્વનું અર્પણ હો પહમા.
- (૧૬૨) જગતાથી જીવન ભર્યું, તિમિર ભર્યું હિંમા,
ના સ્ફૂર્તિ ના ચેતના, વિષાઢ અંતરમા.
- (૧૬૩) એવી સુજને હે વિલો ! ઉગારી લો તહીણ,
ચરણુકમલમાં પ્રીતની, લગની લાગો નાથ.
- (૧૬૪) “માડું માડું” શું કરે ! ના તાડું જગમા,
મૂરખ મન તું ચેતને, અર્પણ હો પહમા.
- (૧૬૫) પ્રભુપ્રીતની રીત તો, આત્મ સમર્પણ હોય,
સાક્ષી ભાવે જીવનું, સંસારે રહો તોય.
- (૧૬૬) લગની ઊરી લાગને, પ્રભુનથ જીવન હો,
નિત્ય નિરંતર ધ્યાન હો, આત્મવિલોપન હો.
- (૧૬૭) પ્રભુચિત્તન પળ પળ થતાં, અંતર્મુખતા થાય,
આત્મભલગૃહિ સાથતાં, દેહસાવ વિસથાય.
- (૧૬૮) શુરુ ખ્રદ્ધા શુરુ વિષ્ણુનું, શુરુદેવ મહેશ,
પરખ્રદ્ધા પરમાત્મ તું, પ્રશ્નસું હે શુરુદેવ !
- (૧૬૯) આહુતિ થહુ હુદે જલો, મનચિત્ત ખુદી પ્રાણું !
નિમન અણો અર્પણ થને અહુંકાર આલમાન !
- (૧૭૦) નિર્ધાર હું, તું તો પ્રભુ, નિર્ધારનું પણ રામ !
નિર્ધાર હું, તું તો પ્રભુ ! નિર્ધારનું ધન રામ !

- (૧૭૧) પરિત હું, તું તો પ્રભુ, પરિત પાવન રામ !
નિરાધાર આધાર તું, એલી રાજ રામ !
- (૧૭૨) અંત ઘડી આવી રહી પ્રાણું ચેતન સાચ,
અંત સમય તવ નામનું શુંજન હો “હે રામ ” !
- (૧૭૩) “ રચના ” તું જગની કરે. કાર્તિકેય કાગવાન !
“ પ્રકાશ ” પથ ઉલળતો, “ નાલની ” અર્પણ થાય.
- (૧૭૪) આત્મ તત્ત્વની જાણ ના, ના પ્રભુ સંગે પ્રેમ,
વ્યર્થ જીવન વહી જાય આ જીવ ! હવે તું ચેત !
- (૧૭૫) રામ રામ જ્ય રામ રામ રધુપતિ રાજ રામ,
રામ રામ જ્ય રામ રામ જાનકિવલ્લસ રામ.
- (૧૭૬) શ્યામ શ્યામ ધનશ્યામ શ્યામ, રાધા માધવશ્યામ,
શ્યામ શ્યામ ધનશ્યામ શ્યામ, દેવકીનંદન શ્યામ
- (૧૭૭) દીનબંધુ દ્વારાનિધિ, દુઃખીયાનો આધાર,
ગરીબ તવંગર સર્વનો દાતા એક જ રામ !
- (૧૭૮) ભાવપ્રસારી જે ભણે, પ્રભુકૃપા તે જાણ,
પ્રકૃત પરિવર્તને, ચેતન સ્વરૂપ થાય
- (૧૭૯) સ્થિતપ્રશ્ન [સ્થિતિ પામવા], ના ત્યાગ ના લોાગ,
સુખહુઃખમાં સમલાવવા આત્મસ્થિતિ એ બોાગ.
- (૧૮૦) પ્રવૃત્તિમાં રહેવા છતાં મન નિવૃત્ત રહે !
પરમ શાંતિ આનંદમાં આત્મઓજ કરે.
- (૧૮૧) નિરવ મન નિશ્ચિત જે, આધાત ના પ્રત્યાધાત,
સ્વર્થ શાંતિ ને સ્થિર એ, પરમાનંદી સહાય.

- (૧૮૨) કુસુમ સમ કેમળ છતાં, વજ સમ તાકાદ,
આત્મઘળ વનગ્રતા, શર્કળ આત્મ પ્રલાવ.
- (૧૮૩) માનવ હેહ અમૃત્ય આ પ્રભુકૃપા એ જાણ,
વ્યર્થ જીવન વહી જાય ના, પ્રભુસ્મરણુમાં લાગ.
- (૧૮૪) ચંચળતા મનની ઘણી, રિથર ના ચરણે થાય,
પ્રભુચિત્વનમાં લાગતાં મન ચરણે બંધાય.
- (૧૮૫) મન મારું તો “માંડકુ,” અહીં તહીં ઢાડી જાય !
અગૃતિ પલ પલની થતાં, ચરણકમળ બંધાય.
- (૧૮૬) જલ કમલવતુ ને રહે, સંસારે રહે તોય,
પંક જીવન સ્પર્શે નહિ, નિર્મળ “પંકજ” હોય.
- (૧૮૭) અંતર્યામી નાથ તું ! અંતર મારું જાણ !
જાણ ફર્દ ને વેહના, હે તવ ચેતન સાથ.
- (૧૮૮) હેહતાણ સૃત્યુ નકી આત્મ અમર સદ્દાય,
પ્રભુ મિલનની પ્યાસ હો આત્મ તત્વમાં જાગ.
- (૧૮૯) મારું મન પરિપક્વ હો, જિજ્ઞાસા જાણો !
ધ્યેય પ્રાપ્તિ નિષ્ઠા હુનો તીવ્ર લગન લાગો !
- (૧૯૦) સાણાંગે પ્રથુસુ પ્રથુ ! ભક્તવત્તસલ લગવાન,
કૃપા કરો કરુણાનિધિ હુનો કરુણા દાન.
- (૧૯૧) ખળ ખળ વહેતું અરણુ આ, નર્તન કરતો મોર !
પંખી ગાતાં ગીત આ, સ્તવન પ્રથુનાં હોય.
- (૧૯૨) જીવન અર્પણ હો પદે હેહભાવ ગળી જાય,
અગૃતિ ચેતનની થતાં આત્મતર્વ સમજાય.

- (૧૬૩) જીવન એક આરાધના પ્રભુસંગ ડરવી પ્રીત,
યજ્ઞ સમર્પણમાં જવો, વિકાર વૃત્તિ માલન.
- (૧૬૪) અંતર ભમ વિકસિત કરો, નીરન નિર્મળ હો,
આત્મ વિદોપન ભાવથી પ્રભુપદ અર્પણ હો.
- (૧૬૫) અંતર મારું જાણુને ! અંતર્યામી નાથ !
શુવનભર આરાધના પ્રભુમિલનની આશ.
- (૧૬૬) પૂજન અર્ચન વંદના સ્તવનભજન ને ધ્યાન
ચેતન જયેતા જલી રહો, ઊરમાંદરને દ્વાર.
- (૧૬૭) અંતર ભમ ઉજ્જવલ કરો, નિર્મળ મરને નાથ
ધ્યેય શિખર પર પહોંચવા, હૈયે ભરને હામ
- (૧૬૮) પ્રેમ પ્રેમ પોકારતી “પ્રેમ” ના જગની રીત
“પ્રભુપ્રેમ” શરણ્યાગર્તિ પૂર્ણ સમર્પણ પ્રીત,
- (૧૬૯) મંદિર મંદિર હું ભસું કરું ભૂરતની શોધ,
આત્મહેવ હંડયે વસે સૂરત એની ઓજ.
- (૨૦૦) સગપણ સાચું ના જગે સસારે ના જણુ,
સગપણ સાચું રામનું રામ જીવન સથવાર.
- (૨૦૧) સંસારી જીવન ઘણું સ્વાર્થતણું બંધન,
આધ્યાત્મિક પંથે મળે નિર્મળ ભાવ સંબંધ.
- (૨૦૨) ના જાળું કંઈ સાધના, ના પ્રીતની રીત,
ના ભાક્ત ના ભાવના પામું પ્રભુ શરી રીત.
- (૨૦૩) જ્યુત્પસાધન ના કર્યાં ના યોગ કે ત્યાગ,
ના સત્સંગ, ના નિઃસંગ વ્યર્થ જીવન વહી જાય.

- (૨૦૪) સાકારે પ્રભુ રામ તું ! નિર્ણય અદ્વાત્વઽપ !
આત્મતત્ત્વ પ્રભુચૈતના ! પરમાનંદ સ્વરૂપ.
- (૨૦૫) જીવનનૈયા ડેલતી લવર મહી એંગાય,
રક્ષણુ કરજે નાથ હે ! સુકાન તારે હાથ
- (૨૦૬) અસાર આ સંસારમાં ના આનંદ ના સુખ,
આત્મ જાગતાં ભવબંધનથી સુકાત.
- (૨૦૭) લગન પ્રભુની લાગળે. મન ચરણે બંધાય,
આત્મતત્ત્વમાં જાગતાં ભવજલ પાર કરાય.
- (૨૦૮) પ્રભુસંગ પ્રીતિનોડતાં આત્મ સમપર્ણ થાય,
ફુલપ્રાર્થિ સૌ કર્મની ચરણે અર્પણુ થાય.
- (૨૦૯) મા ! હું તારું ભાળ તો અખુદ ને અજ્ઞાન
ગોહ મહી એલ્યાં કરું, મીરી ને હુંકાળ !
- (૨૧૦) જીવનમુક્ત જગે જીવે આત્મ સ્થિતિમાં એ
ના સુખમાં હરખાય એ, નિરાશ ના હુઃએ !
- (૨૧૧) સુખ હુઃખ બંધન કર્મનાં એક આવે એક જાય !
અનાસક્ત ભાવે અહે જીવન મુક્ત સહાય !
- (૨૧૨) પ્રભુ પ્રેમનો દીવડો પ્રગટયો અંતરમાં,
પ્રેમ પ્રકાશ હૃદે થતાં ઉનિસ જીવનમાં.
- (૨૧૩) વંદન હેઠ શુરુચૈતના ! વંદન વારવાર !
જે ચૈતનના સ્પર્શથી શિવ સ્વરૂપ જીવ થાય.
- (૨૧૪) આસક્તિથી જીવ આ સંસારે બંધાય.
નિરાસક્ત ભાવે રહી બંધન મુક્ત થવાય.

- (૨૧૫) સંસારે ભવસાગરે તરવી જીવન નાથ
સુકાન પ્રભુ અંલાળને ! ભવજલ કરને પાર !
- (૨૧૬) ભવજલ દુખતી નાવડી । જીવન ઓલાં આય !
સુકાન તારા હાથમાં નેથા ડરને પાર !
- (૨૧૭) જીવ તું તો સમજે નહિ સમય શુમાવે વ્યર્થ !
આત્મ તત્ત્વ શોધે નાહ જીવનનો શો અર્થ !
- (૨૧૮) પૂર્વ જન્મનાં પુષ્પવથી માનવ હેઠ ભર્યો,
સાધન એ પ્રભુ ગ્રામનું પ્રભુ પદ અર્પણ હો !
- (૨૧૯) આત્મ સ્વરૂપનું જ્ઞાનના,
આત્મા ને પરમાત્મા પરમ આત્મ સ્વરૂપ !
એક જ અદ્વાત સ્વરૂપ !
- (૨૨૦) લખ ચોયાંશીમાં ઇરે,
સરસુ ! આ સંસારમાં, જીવન વીતે વ્યર્થ.
જન્મ મરણનું ચક !
- (૨૨૧) આત્મ સ્થિતિને પામતાં ના ત્યાગ ના લોાગ !
સુખ હુઃખ આનંદ શોકની પર સ્થાતેએ મોક્ષ !
- (૨૨૨) રામકૃષ્ણ મા શારદા અતુપમ યુગલ સોહાય !
ગૃહસ્થાશ્રમી હોવા છતાં તનમનથી અદ્વાતા !
- (૨૨૩) જન્મ જન્મથી નાથ હું કષ્ટિત તત્ત્વ માંગું,
અરણુકમળમાં નાથના જીવન મળ અપું.
- (૨૨૪) અંતર્યામી નાથ હે અંતર દ્વારા ઓલ !
અરણુકમળમાં પ્રીત હો ભવબંધન તું તોડ !
- (૨૨૫) પંચમીં “પંકજ” ખીલે તેચે ના અરડાય !
સાક્ષી ભાવે જીવને સંસારે તું લદાય !

- (૨૨૬) અંતર મારું જોલને, પરમ કૃપાળું નાથ !
અંતર દ્વારા ઘૂલતાં પ્રીત પ્રભુ સંગ થાય !
- (૨૨૭) શ્રી રામકૃષ્ણનું અગ્રંત તો પરમહંસ અવતાર,
ધર્મપત્રની મા શારદા જગજનની પ્રેમાળ !
- (૨૨૮) ભાવ-પુત્ર વિરલા મહિયા સ્વામી વિવેકાનંદ !
માતૃભૂમિ લગૃત કરી એવા અનુપમ સંત !
- (૨૨૯) કદ્યાખું કરું સૌ લુલનું કે કે આવ્યાં દ્વાર,
ભાવ સમાધમાં રહી હીધું ચેતન દાન.
- (૨૩૦) પાગલ પ્રભુ પ્રેમે બતું ! પ્રભુમિદનની આશ,
ચરણુકમળ વળગી રહું એજ જીવન અલિલાલ !
- (૨૩૧) કર્દણ્ણા મૂર્તિ રામ તું કર્દણ્ણાના અવતાર !
કૃપા બિંદુ યાચી રહું, હેળે ચેતન દાન !
- (૨૩૨) ચેતન સ્પર્શ છુટે થતાં ઉધડે ઉરનાં દ્વાર,
આતમ દીપ જલી રહે, મન મંહિરને દ્વાર.
- (૨૩૩) ભાવ સર્વત હુદ્દે વહે અંતર કેરે નાહ !
સ્તવન પ્રભુનાં શુભતાં પ્રક્ષાવે પ્રભુ પાય.
- (૨૩૪) દ્વિષ્ટ અંતરમાં કરું ! અંતરમુખ તે થાય !
પ્રેમ સ્વરૂપ શુલ્વર્થનાં આતમ દર્શન થાય.
- (૨૩૫) સંતતિ સંપત્તિસુખ તો માયાની ભ્રમજળ,
અનાસકત ભાવે રહે જીવતું જગમાં સદા.
- (૨૩૬) જીવન જીવન શું કરે જીવન તો એક નાય,
પ્રભુરમરણું કરતાં જલું ભવસાગરને પાર.

- (૨૩૭) અંતરનાં ઉદ્ઘાનમાં લાવ પુષ્પ ખીલે,
એક એક હું અખૂં તને પુષ્પાંજલિ ચરણે.
- (૨૩૮) જીવન યાત્રાને પદે ધૈર્ય શિખર ચઢનાં,
નામસ્મરણું કેરી વધે પાવન ઊર ગંગા !
- (૨૩૯) જન્મ મરણનો એવ આ જીવનમાં ખેલાય,
કર્મ બંધનો તોડનાં પામો પૂર્ણ વરામ !
- (૨૪૦) હું હું કેરા લેહની કંક લીલા જગમાં,
કંદાતીત થાવા પ્રભુ દીપ હું દ્વાલમાં.
- (૨૪૧) કરુણામથી મા શારદા ! કરુણાનો અવતાર !
કૃપા કરી તવ બાળને પાણે ચેતન પાન.
- (૨૪૨) વિદ્યોગ કેરી વેહના સહી ન મુજથી જય !
પોકારું પલપલ તને માડી ! સુલુંજે સાદ.
- (૨૪૩) અંતર કેરી વેહના આર્ત હૃદય પોકાર !
મા ! મા ! મુજ અંતર કરે ચરણે લેજે માત !
- (૨૪૪) શિવ શિવ હું નિત્યે સમર્દ્દ આત્મસ્વરૂપ શિવ તું
શિવ શક્તિ તુજને નમું જીવ તું શિવ સ્વરૂપ.
- (૨૪૫) જ્ય તય ક્યાન સહા કરું સાધન સર્વ કરું,
તોચે હૃદય સ્વરૂપનાં હર્ષન ના પાસું !
- (૨૪૬) સગુણ સ્વરૂપે તું પ્રભુ ! કિડા જગમાં કરે !
નિર્મણ અદ્ભુત અનંત તું પરમાનંદ સ્વરૂપે.
- (૨૪૭) પાગલ પ્રભૂ પ્રેમે બનું સંસારે અર્તાદુઃખ,
ચરણકમળમાં પ્રીત હો પ્રભુસંગ આતસુખ.

- (२४८) सरथु हृदये उमटे प्रयांड भावजल पूर !
लाज तमारा हाथमां धाम प्रखु तव हूर !
- (२४९) सरथु पोङ्कारे तने, 'मोरा' मारी मा !
जुग जुग जूनी प्रीत, तारी मारी आ !
- (२५०) वयों वीत्यां जय आ तव मिलननी आशा !
वियोगनी आवेहना पोङ्कारुं दिनरात.
- (२५१) सरथु हृदये उठणे ! भावस्तिल भरपूर !
आनंदे उमंगथी गीत गाये अद्भुत !
- (२५२) प्रखुम ! छो गुरुवर्यने प्रखुम वार'वार !
जेना चेतन रूपर्शी घृत्यां अंतर द्वार !
- (२५३) भाव-आनु हृदये उंग्यो ! उंग्युं प्रेम प्रसात !
अंधारां उरनां गयां ! प्रगटये आत्म प्रकाश !
- (२५४) कर्म-लक्ष्मि ने झाननो अनुपम छो संगम !
चेज जुवन आराधना चेज जुवन मंथन !
- (२५५) नैनां मारां नीतरे, अंजलि पद अपाय,
आतुर नयने नीरखुं, तव हर्षननी आशा !
- (२५६) अनंत केरी वाटनो, सथवारे सुज राम !
उध्वं यढाए चालतां, पथहर्षक तुं राम !
- (२५७) अंतर्द्विष्ट ना करी, रमतो आत्मराम !
नीरखुं ना निजदृपने, ना आत्मानुं भान !

- (૨૫૮) લીની આપો જોકતાં, નીરણું ના તવ ૩૫,
અંતઃચક્ષુ ખૂબતાં, નીરણું હિંય સ્વરૂપ.
- (૨૫૯) ભૂડુ છુદ્ધયની વેહના, વિદારને હે નાથ !
આત્મવિદોપન લાવથી, અર્પું તવ પહમાંદ્ય !

હરિગીત

1. અમ લુખનસરિતા નાથ ! તારાં ચરણું કર્મલોમાં હે !
આસકિત ને અંતર તણી મમ વાસના વિદારને !
અતિ શુદ્ધ તે નિર્મળ પ્રભુ ! મમ લુખન જળ વહેતું રહેણે !
તવ ચરણું કર્મલે નાથ ! મારું આત્મવિદોપન થને !
2. કાદ્યો કાદ્યો ડોટિ લલે પણુ કર્મમાં ના નીતર્યાં !
આ કાદ્ય ના પણુ વ્યર્થ આડંબર બન્યાં વાળ્યી તણાં !
લુખન કલન રચવા તણું હે આત્મબળ સુજને પ્રભુ !
તવ ચરણું કર્મલે નાથ ! લુખન અંજલિ અર્પી રહું !

સ્મરણુ સાથી

(હરિગીત)

મનના વિચારોમાં અને મનની બધીયે વૃત્તિમાં,
 મન-વાસનાના પાપમાં, ચિત્તના બધા સંસ્કારમાં;
 મનની રમત ને ગમતમાં, મનના રમણુ ને વલણુમાં,
 તુજ નામનું પ્રિય સ્મરણુ તે સાથી રચે મન-હૃદયમાં;
 અટરસ તણું સૌ સ્વાદમાં મીઠી મીઠી બધી વાસમાં,
 ઉર-ચેતનામાં, ખુદ્ધિમાં ચિત્ત પ્રેરણું મહી માણુમાં;
 અમ લાગળીમાં, લાવનામાં, પ્રેમમાં રસમાં બધા,
 તુજ નામનું પ્રિય સ્મરણુ તે સાથી રહેા મન-હૃદયમાં
 અમ શરીરથી બનતી હિયામાં, ઈન્ડ્રોના વિષયમાં,
 અમ શરીર કેરા રોમરોમે, હૃદય કેરા લોહીમાં;
 રગ રગ મહીં નખરીખ મહીં, ને શરીરના નવ દ્વારમાં,
 તુજ નામનું પ્રિય સ્મરણુ તે સાથી રહેા મન-હૃદયમાં.
 જીવન તણું સૌ લંગમાં, જીવન તણું સૌ રંગમાં
 જીવન તણું એ અટપટા, આડા જિલા સૌ તારમાં,
 મારી ગમે તેવી લલે હો સર્વ જીવન-ભાતમાં,
 રસીદું વણુયા ત્યાં કરો, પ્રિય નામ તારું ભાવમાં.
 સારાય જીવનપટ તણું તાણું અને વાણું બિષે,
 લીજયલા હો રગ રગે, તુજ પ્રેમથી રંગાએલા;
 તુજ નામના પ્રિય સ્મરણુના ઠોકે સઢા હોકાયેલા,
 એવું પ્રભુપદ હો સમર્પિત આ જીવન હો તવ કૃપા.

(—શ્રીમાટા)

આરતી

રૂ શરણ ચરણ દેલો, પ્રભુ શરણ ચરણ દેલો,
 પૃતિત ઉગારી દેલો (૨) કર અહી ઉર દેલો...ॐ શરણું
 મનવાણીના ભાવો, કર્મ વિષે હિતરો પ્રભુ (૨)
 મનવાણી ને હિતને (૨) કૃપાથી એક કરે।...ॐ શરણું
 સર્વ મળેલાં સાચે, હિત સફલાવ જિગો પ્રભુ (૨)
 છો અપમાન થયાં હો (૨) ત્યાચે ભાવ બઢો...ॐ શરણું
 નિમન પ્રકારની વૃત્તિ, ઉદ્વિગ્મન કરવા પ્રભુ (૨)
 પ્રભુકૃપાથી મથાનો (૨) ચરણ શરણ અહીવા...ॐ શરણું
 મનના સહિત વિકરો, આણુ તણી વૃત્તિ પ્રભુ (૨)
 ઝુંધુ તણી સૌ શાંકા (૨) ચરણ કમળ ગળનો...ॐ શરણું
 જેવા છોઈએ પ્રભુ, તેવા દેખાવા પ્રભુ (૨)
 મતિ સુજ ઝુલ્લી કરનો (૨) સ્પષ્ટ જ પરખાવા...ॐ શરણું
 હિતમાં કંઈક લયું હો, તે થકી બીજું જિલદું પ્રભુ (૨)
 કઢી પણ સુજથી ન બનનો (૨) એવી મતિ દેનો...ॐ શરણું
 જ્યાં જ્યાં શુણુ ને ભાવ, હિત ત્યાં સુજ ઠણનો પ્રભુ (૨)
 શુણુ ને ભાવની લક્ષ્ણ (૨) હિત સુજ સંચરનો...ॐ શરણું
 મન મતિ, પ્રાણુ પ્રભુ તુજ, ભાવ મહી ગળનો પ્રભુ (૨)
 હિતમાં તુજ ભાક્તાની (૨) છોણો ઉછળનો...ॐ શરણું

યુનિ શ્રીમાટા